

NOVA ГАЗЕТА

№38(394), Жовтень 20, 2016, Нью— Йорк

№38(395), October 20, 2016, New York

ВИБОРИ-2016

ТРЕТІ Й ОСТАННІ ДЕБАТИ,
ПОПЕРЕДУ — 8 ЛИСТОПАДА **СТОР. 10**

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

УБИВСТВО МОТОРОЛИ:
СОБАЦІ — СОБАЧА СМЕРТЬ **СТОР. 4**

УГРОМАДІ

ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ
СВОБІД УКРАЇНИ — 70 **СТОР. 18**

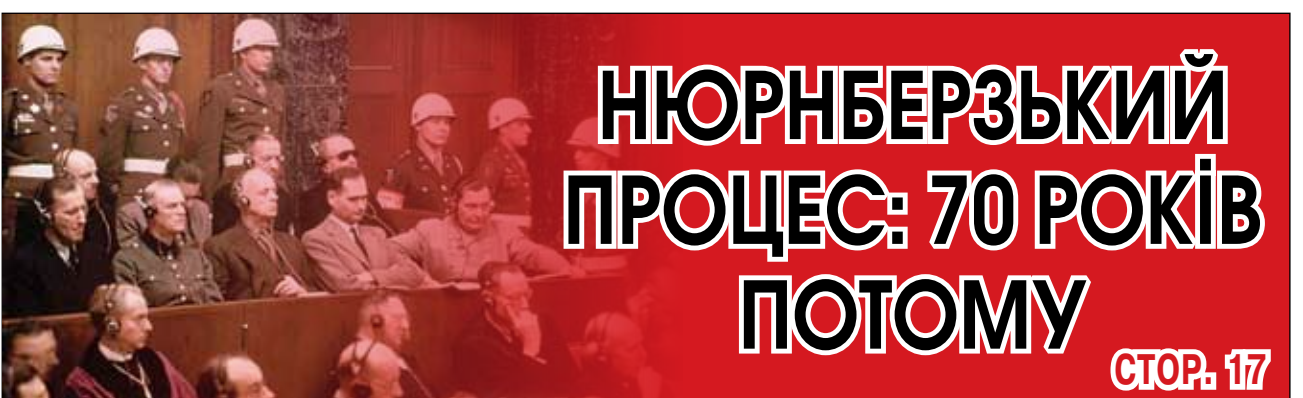
ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

ВІДГОМІН ТЕМНИХ ВІКІВ
НА БЕРЕЗІ ГАДСОН-РІВЕР **СТОР. 20— 21**

З ЧОГО
ПОЧИНАЄТЬСЯ
ТЕАТР?

СТОР. 14-15

НЮРНБЕРЗЬКИЙ
ПРОЦЕС: 70 РОКІВ
ПОТОМУ

СТОР. 17

IVAN BERNATSKY

Український Драматичний Театр у Нью Йорку

Ювілейні вистави:

До **70**-ти річчя від
дня народження
керівника театру
Н.А. України
Івана Бернацького
4-ьох річчя
драматичної школи та
10-ти річчя заснування
театру в Нью Йорку
присвячуємо!

15 жовтня о 7 р.м.

Вистава за повістю
Ольги Кобилянської

**"у неділю рано
Зілля копала..."**

22 жовтня о 7 р.м.

Тарас Шевченко

"Гайдамаки"

інсценізація Леся Курбаса

29 жовтня о 7 р.м.

5 листопада о 7 р.м.

театралізований

показ старовинної української ноші **

"З Бабусиної Скрині"

** 5 листопада бенкет з глядачами

Квитки on-line:

https://ua_theater.eventbrite.com

або за телефоном:

347 523 1226

Вистави відбудуться в
Українському Народному Домі
за адресою 140 2nd Ave, NY, NY 10003
квитки можна придбати on-line,
або безпосередньо перед виставами

режисер **Іван Бернацький,**

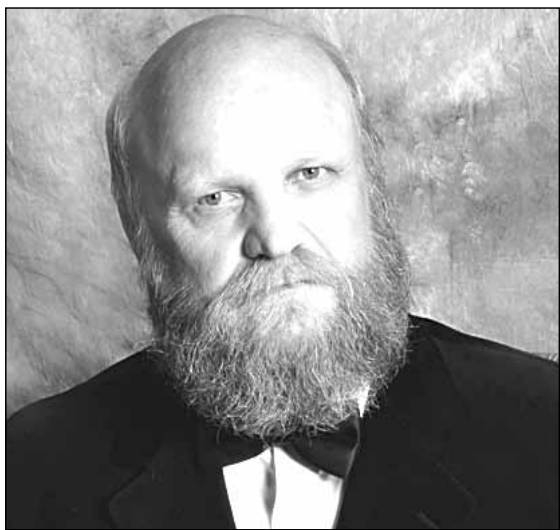
композитор: **Тарас Терлецький**
(Україна м. Львів)

консультант по костюмах :

Ігор Перевертнюк (Україна, Київ)

UkrainianDramaTheater

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У Берліні завершилися переговори так званої «нормандської четвірки» – керівників Росії, України, Німеччини та Франції, які тривали за зачиненими дверима більше чотирьох годин.

Після їхнього завершення Петро Порошенко на брифінгу розповів про досягнуті домовленості щодо ситуації на Донбасі. За його словами, головний результат – сторони погодилися виробити робочу «дорожню карту» з врегулювання конфлікту на Сході України. Вона складатиметься з двох головних блоків: послідовності кроків вирішення протистояння та гарантій їхнього виконання.

Петро Порошенко наголосив, що послідовність передбачає реалізацію передовсім безпекової складової, а потім – політичної й гуманітарної частини Мінських угод. Дорожня карта має бути затверджена на рівні міністрів закордонних справ до кінця листопада.

Утім, такі твердження нашого президента щонайменше дивні, бо напередодні зустрічі в Берліні і Путін, і Меркель, і Олланд в один голос заявляли, що спочатку спеціальний статус для Донбасу й вибори, а вже потім – виведення окупаційних військ з озброєнням і передача під контроль України всього українсько-російського кордону з нашого боку. Чому так швидко помінялися в наших партнерів пріоритети, сказати важко. Можливо, Порошенко видає бажане за дійсне, а, можливо, Путін, Меркель та Олланд знову ведуть якусь дивну гру, водючи Україну за ніс.

Петро Порошенко відзначив, що більше всього сторони обговорювали безпекові питання, доступ спостерігачів ОБСЄ до всіх районів, де триває протистояння, та можливості запровадження озброєної поліцейської місії ОБСЄ.

За його словами, після завершення розведення військ на перших трьох ділянках лінії зіткнення планують обговорити наступні чотири райони відведення сил, серед яких, за наполяганням української сторони, має бути й Дебальцеве.

Крім того, було погоджено на рівні робочих груп почати обговорювати концепції виборів на Донбасі, однак «про дату виборів поки що не йдеться». Говорили в Берліні й про українців, яких утримують у Росії та невідконтрольних Києву районах Донбасу.

Тобто, як бачимо, повне повторення попередніх балачок «нормандської четвірки». Насправді ж, як учить досвід, нічого цього Путін не виконуватиме. Він знову співатиме свою пісню про спецстатус Донбасу, вибори під дулами російських автоматів, аміністію для «моторол», а далі буде видко. Мета Кремля – створити з ДНР та ЛНР московські анклав, яких Україна годуватиме й відбудовуватиме зруйноване путінськими «Градами».

А тому сподіватися на всі ці перемовини – це дурути самих себе. Треба не слухати всіх цих олландів, а вести свою рішучу політику за повернення загарбаного Москвою. Без будь-яких попередніх умов. Це наша земля, й ніякий Путін не може нам диктувати. Військо наше з кожним днем міцнішає, а значить є в нас дуже переконливий аргумент на переговорах з Путіним та його умиротворителями.

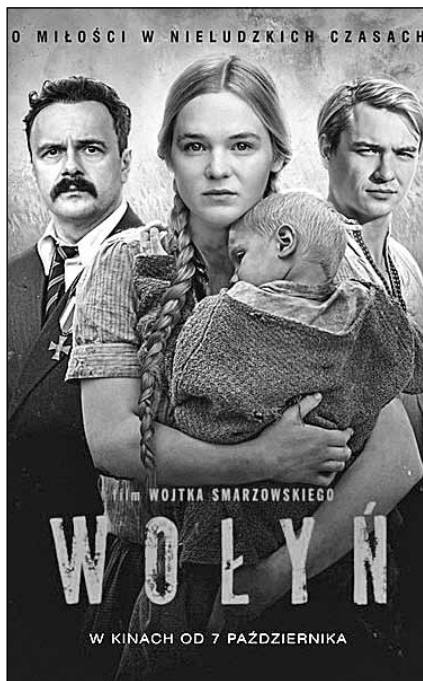
З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Хлопчика років десяти піднімають серед ночі дорослі і, здається, напідпитку дядьки, які прийшли, щоб спалити його хату. Сонного й наляканого малого міцно обв'язують снопами пшениці, а потім підпалюють ці снопи.

Хлопчик кричить від болю, а дядьки, ставши в коло, штовхають ногами цей живий смолоскип від одного до другого, поки дитина всередині нього не впаде, померши у страхливих муках.

Дядьки – українці. Вони вбили хлопчика тільки за те, що він – поляк. Приблизно так виглядає один з кульмінаційних моментів польського фільму «Волинь» режисера Войцеха Смажовського, який минулої п'ятниці вийшов на екрани польських кінотеатрів і який польські кри-

КАРИКАТУРА НА УКРАЇНЦІВ І ТЕМНИК ДЛЯ КРЕМЛЯ

тики називають однією з найкращих історичних картин в історії польського кіно.

Уже нині зрозуміло, що таких самих схвальних рецензій з українського боку фільм не дочекається. А заяви спостерігачів і самого режисера «Волині» про те, що ця прем'єра може відкрити дорогу до справжнього українсько-польського єднання видаються щонайменше дивними.

Про «Волинь» – фільм про етнічні чистки часів Другої світової, внаслідок яких загинули десятки тисяч людей, – почали говорити задовго до прем'єри.

Історики з двох країн досі не можуть прийти до спільного знаменника в описі Волинських подій 1943 року, а поки вони не могли порозумітися з цього приводу, цього року їм «на допомогу» прийшли політики. У липні польський Сейм своєю постановою визнав події на Волині «геноцидом, скоєним українськими націоналістами».

Це все відбувалося на тлі зростання антиукраїнських настроїв у Польщі – частково спричинених «героїзацією Бандери», якого у Польщі вважають прямо відповідальним за масове знищення поляків, частково через загальне «поправішання» польського суспільства після зміни влади в країні.

Отож, навряд чи варто дивуватися, що низка як польських, так і українських експертів перед прем'єрою побоювалися, що цей фільм здатен погіршити взаємини між двома країнами. Пікантності ситуації додавало й те, що режисером стрічки був Войцех Смажовський – один з найпомітніших режисерів сучасного польського кінематографу. Тутешні кінокритики називають його стиль щонайменше оригінальним.

Відповідно, фільм вийшов не легким з візуальної точки зору. На вересневому Гдинському кінофестивалі, де стрічку демонстрували вперше, деякі глядачі в певні моменти вибігали із зали, щоб повернутися лише коли найнатуралістичніші сцени вбивств та катувань закінчаться.

Фільм починається зі сцени весілля дівчини-польки та парубка-українця. Картини мирного життя: весільні пісні співають двома мовами, всі чудово розуміють одне одного й живуть у злагоді.

Юна полька Зося закохується в ровесника українця, однак батько віддає її за старшого та багатшого вдівця-поляка. Далі вибухає війна. До села входять «совети», згодом німці, а потім починається пекло. «Банди УПА» за підтримки місцевого населення нападають на польські села, до жорстоких акцій у відповідь вдаються поляки. Серед цього вихору смерті та взаємної ненависті Зося намагається вціліти сама та порятувати своїх дітей.

Попри те, що Войцех Смажовський під час написання сценарію та зйомок консультувався з польськими дослідниками Волинських подій, сам він стверджує, що знятий ним фільм є витвором мистецтва, а не підручником історії.

Чи виправдовує це низку явних історичних фальсифікацій, допущених у фільмі?

Для прикладу, одна з найсильніших сцен картини – освячення українським священиком сокир, серпів, вил та кіс, якими агресивні українці от-от вбиватимуть своїх польських сусідів. Один з найпомітніших польських дослідників Волинської трагедії Гжегож Мотика визнає: доказів того, що подібні речі мали місце, немає. Але виглядають ці кадри вражаюче. Чи, приміром, те, що «банди

УПА» у фільмі виглядають як явно більше зло в порівнянні з гітлерівцями чи, особливо, радянськими окупантами. В одному моменті Зося з дитиною на руках символічно вклинаються до строю нацистів, і тільки це рятує її від смерті з рук «бандерівців».

Ще одна проблема фільму – брак ширшого історичного контексту, відсутність пояснення, а що ж саме призвело до того, що в Україні сьогодні називають Волинською трагедією, а в Польщі – геноцидом.

Питання, яке турбує нині по обидва боки кордону між Україною та Польщею: чи є «Волинь» антиукраїнським фільмом? Певно, що так. Українці в ньому за невеликими винятками представлені надзвичайно стереотипно, а часом навіть карикатурно. Вони у фільмі Смажовського є дегуманізованою масою, яка вбиває поляків, з радістю вітає кожну

нову владу, яка приходить до їхнього села, або, приміром, тримає червоно-чорні прапори біля нічного вогнища, скандуючи: «Слава Україні! Героям слава!»

До речі, навіть польська преса з тривогою помічає, що подібні сцени не можуть не викликати у багатьох поляків асоціації з київським Майданом. Чи могли творці фільму обійтися без найодіозніших – аж до гротеску – сцен? «Смажовського цікавив дедалі масовіший запит польського суспільства на загальнонаціональний трагічний фільм», – написав про це Юрій Андрухович. Українці, як виглядає, стали жертвами цього запиту.

Посол України у Варшаві Андрій Дешиця так прокоментував вихід фільму «Волинь» на екрани польських кінотеатрів: «Є всі підстави стверджувати, що фільм цей використовувався для розпалювання ворожнечі між українцями та поляками «треті сили», маю на увазі Росію».

І справді, низка спостерігачів по обидва боки кордону сходяться на думці: фільм про Волинь виходить на широкий екран у винятково несприятливий час. Напевно, чимало українських оглядачів назвуть «Волинь» черговим – після «геноцидної» постанови польського Сейму – польським «ударом у спину» країні, яка веде гібридну війну з Росією й з усіх сил стримує натиск орди, яка після України неодмінно попре далі – на Прибалтику й Польщу.

Заява відомого духовного та громадського діяча Тадеуша Ісаковича-Залеського, який на одному з передпоказів «Волині» заявив, що гасло «Слава Україні!» звучить як «Хайль Гітлер!» і, виходячи з побаченого в картині, мав на це повне право, – готовий темник для пропагандистської машини Кремля.

Святослав Хоменко

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Увечері 19 жовтня в Берліні почалися переговори у «нормандському форматі» лідерів Німеччини, Росії, України та Франції стосовно врегулювання конфлікту на Донбасі.

Журналісти змогли зазняти лише початок переговорів – з кадрів видно, що до української делегації входять президент Петро Порошенко, міністр закордонних справ Павло Клімкін та заступник голови Адміністрації президента Костянтин Єлісєєв. Також у переговорах беруть участь

«НОРМАНДСЬКА ЧЕТВІРКА» В БЕРЛІНІ

Акція «Стоп Путін!» у Берліні

міністри закордонних справ Франції, Німеччини та Росії.

Перед початком переговорів Петро Порошенко окремо зустрівся з канцлером Німеччини Ангелою Меркель та пре-

зидентом Франції Франсуа Олландом.

Головна тема зустрічей у Берліні – виконання Мінських угод щодо припинення конфлікту на Донбасі.

Речник президента Росії Дмитро Песков заявив, що російська сторона не очікує якихось проривів від переговорів. Про відсутність значних очікувань від перемовин у Берліні

заявляли й Петро Порошенко та Ангела Меркель. Остання, втім, заявила, що сторони мають докласти всіх зусиль для того, щоб отримати принаймні якийсь прогрес у переговорному процесі. Німецький канцлер та французький президент наполягають, що Україна ще до того, як Росія введе свої війська з України й припинить блокувати частину російсько-українського кордону, має ухвалити закон про спецстатус Донбасу й провести там вибори, на що П.Порошенко резонно відповідає рішучою відмовою, наполягаючи, що спочатку має бути вирішено безпекові питання, а вже потім – політичні.

Перед зустріччю «нормандської четвірки» поблизу відомства канцлера Ангели Меркель було проведено акцію «Стоп Путін!».

БИТВА ЗА МОСУЛ

Іракські урядові війська на підступах до Мосула

Курдські збройні загони пешмерґи вели бої з підрозділами ісламістів ІДІЛ на південних підступах до іракського міста Мосул у перший день масованого наступу 19 жовтня за участі іракського урядового війська та коаліції під проводом США.

Уряд Іраку здійснює військову кампанію з тим, аби вибити джихадистів з їхньої твердині в Іраку. Тим часом, іракське урядове військо разом з курдськими силами оголосило про досягнення успіху у перші 24 години здійснення наступу, за підтримки бойової авіації та наземних військ коаліції.

Курдська пешмерґа постає доволі боєздатною силою в боротьбі з «Ісламською державою», і, зокрема, відіграє важливу роль у ході операції з визволення Мосула.

«Ми утримуватимемо терени на підступах до міста, аж

доки не дійдемо до околиць Мосула. Це і є початком операції з метою звільнити Мосул. Наш бойовий дух перебуває на високому рівні. Ми давали відсіч ІДІЛ, коли вони були силою, а зараз вони досить послаблені», – сказав майор курдських загонів Шван Ісан.

Попри те, що ІДІЛ втратив контроль за утримуваними теренами в Сирії, «Ісламська держава» й надалі контролює частину сходу Сирії, включно майже з цілим тереном провінції Дейр аз-Зор, яка має кордон з Іраком.

Битва за Мосул постає однією з вирішальних у намаганні покласти край діяльності джихадистів в Іраку.

Наразі іракські військові та курдські збройні загони взяли під свій контроль понад 20 сіл в околицях Мосула.

ВАКЦИНА, ЯКА ВРЯТУЄ ДІТЕЙ

Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) повідомляє про різке падіння ціни на критично важливу дитячу вакцину, що може запобігти мільйонам смертей у десятках найбідніших країн світу.

За даними ООН, 1,5 мільйона дітей у віці до п'яти років щороку помирають від хвороб, яким можна запобігти з допомогою щеплень. Завдяки угоді з шістьма фармацевтичними компаніями, за якою буде знижено ціну на вакцину, багато з цих смертей можна буде уникнути.

Глобальний альянс вакцин та імунізації (ГАВІ) фінансує програми імунізації в країнах, що розвиваються. За оцінками ГАВІ, на 5,7 мільйона менше дітей буде вмирати у період з 2011 по 2020 рік у 80 країнах світу, які закуповуватимуть ці дешеві вакцини.

Директор штаб-квартири ЮНІСЕФ з постачання та за-

З допомогою щеплень у відсталих країнах вдасться врятувати мільйони дитячих життів

купівель Шанель Гол каже, що знадобилося 16 років, щоб збити ціну вакцини.

«Це зниження цін генеруватиме заощадження на суму понад 366 мільйонів доларів для донорів та урядів, які фінансують виробництво й постачання

вакцини. І це дуже важливо для доступу, а також для тиску на національні бюджети».

Ш.Гол каже, що до 2020 року донори платитимуть менше, оскільки національні бюджети дедалі частіше самостійно покривають вартість вакцини.

ЩО СТАЛОСЯ ЗІ «СКІАПАРЕЛЛІ»?

УЄвропейському космічному агентстві зростає тривога, що зонд «Скіапареллі» розбився під час спроби посадки на Марс. Радіоконтакт з апаратом було втрачено менше ніж за хвилину до того моменту, коли зонд мав торкнутися поверхні «червоної планети».

Вчені намагалися з'ясувати долю «Скіапареллі» через надіслані раніше супутники на орбіті планети, однак безуспішно. Водночас, Європейське космічне агентство не поспішає робити заяв про невдачу. Його інженери й надалі намагаються встановити контакт з апаратом. Ці спроби можуть тривати кілька днів.

Приземлення на планету мало відбутися о 3-й годині по полудні за Грінвічем в середу, 19 жовтня. Вчені сподівалися вже за 9 хвилин після посадки отримати сигнал з апарата. Проте цього не сталося.

Марсіанський зонд «Скіапареллі»

Тим не менше, європейським науковцям є що святкувати – вони отримали інформацію від супутника Trace Gas Orbiter (TGO). Пристрій, від якого відокремився зонд «Скіапареллі», успішно вийшов на еліптичну орбіту Марсу.

TGO перебуватиме біля планети кілька років і вивчатиме поведінку газів у її атмосфері – зокрема, парів води, метану й діоксиду азоту. Це може допомогти у пошуках життя на Марсі.

За повідомленнями зарубіжних ЗМІ підготував Хома Мусієнко

ЗЛОЧИН І КАРА

30 листопада 1945 року по 1 жовтня 1946-го в Нюрнберзі, де нацисти полюбили перед Другою світовою війною влаштовувати свої шабаші, відбувався судовий процес над головними військовими злочинцями гітлерівського режиму. Судив їх Міжнародний військовий трибунал.

Проти обвинувачуваних виступило багато країн. Головними ж серед них були Радянський Союз, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки й Французька Республіка.

В обвинувачувальному вирокі було перелічено прізвища злочинців, які порушили всі людські й міждержавні норми та закони. Серед них: Герман Герінг, Рудольф Гесс, Йоахим фон Ріббентроп, Вільгельм Кейтель, Ернст Кальтенбруннер, Альфред Іодль, Альфред Розенберг, Ганс Франк, Вільгельм Фрік та ін.

Ось як починався обвинувачувальний вирок: «Союз Радянських Соціалістичних Республік, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки, Французька Республіка в особі нижчепідписаних Руденка Р. А., Гартлі Шоукросса, Роберта Г. Джексона, Франсуа де Ментона, належним чином уповноважених своїми урядами для розслідування обвинувачень і винесення судового обвинувачення головним військовим злочинцям згідно з Лондонською угодою від 8 серпня 1945 р. й Статуту цього Трибуналу, обвинувачують у злочинах проти світу, у військових злочинах, у злочинах проти людства й у створенні спільного плану або змови для здійснення цих злочинів, перелічених у статуті Трибуналу, і відповідно до викладеного визнають перелічених вище осіб винними у вказаних нижче злочинах...»

На Нюрнберзькому процесі судді дійшли висновку, що всі злочини підсудними було скоєно між 1 вересня 1939 року й 8 травня 1945-го не тільки в Німеччині, але й у всіх окупованих країнах.

Усі підсудні уклали між собою договір, розробили детальний план проведення злочинних операцій і плановірно втілювали його в життя. В результаті було скоєно величезну кількість воєнних злочинів і злочинів проти людства. Складений злочинцями план став причиною «тотальної війни», у якій були задіяні методи бойових дій і військової окупації, що суперечили звичаям і законам війни. Було скоєно злочини на полях боїв при зіткненнях із ворожими арміями та проти військовополонених, на окупованих територіях, проти цивільного населення.

Ці методи та злочини порушували міжнародні конвенції, внутрішні закони й загальні принципи права, тому що ці принципи пов'язані з правом усіх цивілізованих націй.

Під час окупації підсудними проводилися такі методи катувань людей, які неможливо виправдати.

70 років тому в Нюрнберзі закінчився процес над воєнними злочинцями гітлерівської Німеччини

Обвинувачувани хотіли затероризувати мирних жителів: вони вбивали й мучили їх, кидали у в'язниці без суду й слідства, жорстоко били й морили голодом. Для терору використовувалися різні методи: розстріли, повішення, отруєння газом, примусове голодування, надмірна скученість, непосильна праця, відсутність санітарного й медичного обслуговування, тортури. Практикувалися навіть катування розпеченим залізом і викидання нігтів. Найстрашнішими були досліди над живими людьми, над якими знущалися за допомогою різних операцій, щеплень смертельних захворювань, випробовуванні людського організму холодом, задухою й голодом.

На більшості окупованих територій підсудні не дозволяли проводити релігійні обряди, всіляко переслідували ченців і духівництво, вивозили до Німеччини конфісковані в церквах і монастирях речі. Вони намагалися повністю винищити народи, які належали до інших рас і національних груп. І не тільки на полях боїв, але й в окупованих містах і селах.

Судді на Нюрнберзькому процесі дійшли висновку, що подібні вбивства й жорстоке обходження суперечать міжнародним конвенціям, зокрема статті 46 Гаазьких правил 1907 року, законам і звичаям війни, загальним принципам права. А всі вони мали місце в концетраційних таборах і подібних установах.

Не можна передати, наскільки жорстокими й нелюдськими були методи винищення людей у концетраційних таборах. Крім жорстокого обходження, нацисти застосовували псевдонаукові досліди (стерилізація жінок й штучне зараження раком матки в Освенцимі, тифом – у Бухенвальді, анатомічні дослідження в Нацвейлері, ін'єкції в серце в Бухенвальді, пересаджування кісток і вирізання м'язів у Равенсбрюці й безліч інших). Повсюдно були поширені газові камери, «душогубки» й печі для кремації.

Удержись до Польщі та Радянського Союзу, німецьке верховне командування й уряд наказали своїм військам проводити систематичну політику вбивства цивільного населення. Було віддано наказ обходитися з людьми на окупованих територіях, аби посясти страх, вкрай жорстоко.

У результаті нелюдського обходження з населенням окупованих країн загинуло мільйони людей. Тільки в Освенцимі знайшли свою смерть 4 мільйони осіб.

Нацисти не шкодували не тільки дорослих, але й дітей. Безліч дітей загинуло у в'язницях, гестапівських камерах катувань і концетраційних таборах, де їх морили голодом, використовували як донорів крові, катували й заражали різними смертельними вірусами.

Крім масового винищення мирних жителів, нацистами проводилася й політика вивезення в рабство фізично здорових людей. З усіх окупованих територій СРСР було вивезено до Німеччини та інших окупованих країн мирних жителів, які знаходилися в становищі рабів і потрібні були німцям для роботи на військових заводах та інших галузях, що підсилювали б військову міць Німеччини.

Судді зачитували на Нюрнберзькому процесі статтю 46 Гаазьких Правил 1907 року, згідно з якою не можна забирати мирних жителів у рабство, оскільки це суперечить законам і звичаям війни.

За наказами підсудних так само жорстоко обходилися і з військовополоненими. Їм не давали їсти, відмовляли в даху над головою, одязі, медичному обслуговуванні. Постійно змушували їх працювати, створюючи нелюдські умови. Катування та приниження були основним засобом придушення особистості. Найчастіше на військовополонених чекала смерть.

Під час здачі в полон військовиків ворожих армій убивали, а це суперечило міжнародним конвенціям, особливо статтям 4, 5, 6, 7

Гаазьких Правил 1907 р. і статтям 2, 3, 4, 6 Конвенції про військовополонених (Женева, 1929 р.), законам і звичаям війни, загальним правилам обходження з військовополоненими.

За наказом верховного німецького командування, безцінно знищувалися міста й села, руйнувалися музеї, вивозилися предмети мистецтва. Руйнування зазнали 1670 православних і 237 римо-католицьких храмів, 69 каплиць, 532 синагоги і т. ін.

Підсудні на всіх окупованих територіях у примусовому порядку вербували людей і змушували їх працювати. Праця таких людей була спрямована не на задоволення потреб окупаційних армій – мирні жителі, завербовані за допомогою примусових заходів, змушені були вступати в організації Тодта й легіони Шпеєра. Це були напіввійськові організації, які, однак, проходили вишкіл. Усе це було порушенням статей 46 і 50 Гаазьких Правил 1907 р. Місцеві жителі, яких силоміць примусили завербуватися в легіон Шпеєра, під загрозою позбавлення їжі, грошей, посвідчень особи змушені були приймати урочисту присягу з визнанням безумовної покори Адольфу Гітлеру, фюреру Німеччини, що була для них ворожою державою.

Багато окупованих територій зазнали асиміляції своїх територій з Німеччиною в політичних, культурних, соціальних і економічних відносинах. Нацистами було здійснено спроби знищити колишній національний характер цих територій. Для цього окупанти силоміць намагалися вислати звідти корінних жителів, які не були німцями. На їхнє місце приїжджали німецькі колоністи. Німеччина хотіла домінувати на більшій частині завойованих держав. Нацисти засновували маріонеткові уряди, примушували населення на окупованих територіях вступати до німецьких збройних сил.

Підсудні здійснили перелічені вище злочини проти людяності в

період з 1939 р. по 8 травня 1945 року. Це відбувалося на території Німеччини й на всіх територіях, що були окуповані німецькими військами, починаючи з 1 вересня 1939 року. Це ж стосується Австрії, Чехословаччини та Італії.

За все це та інше, яке не можна перелічити у невеличкій газетній статті, Міжнародний військовий трибунал засудив обвинувачуваних Герінга, Ріббентропа, Кейтеля, Кальтенбруннера, Розенберга, Франка, Фріка, Штрейхера, Заукеля, Іодля, Зейсс-Інкварт, Бормана (заочно) – до страти через повішення; Гесса, Функа, Редера – до довічного ув'язнення. Шіраха, Шпеєра – до 20, фон Нейрата – до 15, а Деніца – до 10 років тюремного ув'язнення. Виправдали Фріче, Папена й Шахта. Суду було передано ув'язненого Лея, однак він злякався процесу й повісився в камері. У камері ж прийняв отруту, передану йому дружиною разом з милом, і Герман Герінг. Група визнали невиліковно хворим і припинили проти нього судову справу.

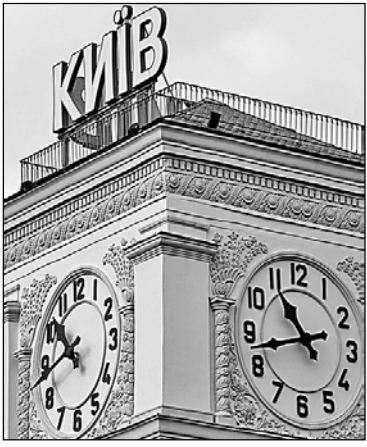
Військовий трибунал визнав злочинними організації СС, СД, СА, гестапо й керівний склад нацистської партії. Усі ув'язнені, крім Кальтенбруннера, Шіраха й Шпеєра, подали клопотання про помилування. Однак це було безуспішною спробою. Контрольна рада відхилила це клопотання. Усі засуджені до страти були в ніч на 16 жовтня 1946 року повішені в приміщенні Нюрнберзької в'язниці.

Трибунал справедливо покарав організаторів і виконавців злочинних планів, згідно з якими вони намагалися винищити мільйони людей і підкорити цілі народи.

Нюрнберзький процес, який увійшов в історію як Суд історії, поставив крапку в боротьбі народів зі страхітливою брутальною чумою – нацизмом, що приніс людству невимовні страждання й потопив планету в середині 40-х років минулого століття в крові.

Валерій Дяченко,
кандидат історичних наук

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Він був надзвичайно неосвіченим і надзвичайно тупим, але тупість свою компенсував жорстокістю. Не мигнувши оком, він узяв в руки пістолет і розстріляв 15 зв'язаних українських військовополонених.

Про це він сам розповів, відповідаючи на запитання журналіста Kyiv Post про вбивство «кіборга» Ігоря Брановицького.

«Мені по***, в чому мене звинувачують. Я 15 полонених розстріляв. Мені все по***. Без коментарів на***. Хочу – вбиваю, хочу – ні», – сказав з налитими кров'ю очима бандит.

«Кореші» Мотороли розповідають, що він люто ненавидів розумних й інтелектуальних людей. Бувало, побачить полоненого з інтелектуальним обличчям, затремтіть увесь і з криком «Ненавижу!» хапає ножа й б'є ним у живіт нещасного, аж поки приступ скаженості не мине.

...Йому було 33. Народився в холоднющому Комі, в родині алкоголиків. Змалку бачив тільки п'ятику й жорстокість, а тому й сам виростав жорстоким. Вбити кішку чи собаку – для нього було розвагою. У 15 років залишився сиротою – жив разом з бабою. Служив у російському війську – брав участь у Другій чеченській війні. Саме там, у Чечні, співслуживці й помітили, що Павлов – патологічно жорстокий.

Після служби в мирному житті не міг реалізуватися – мив чужі автомобілі, безпробудно пиячив у Ростові-на-Дону, де оселився після служби. У 2012 році притягувався до відповідальності за викрадення автомобіля в нетверезому стані. І коли спалахнув Донбас, про себе подумав: «От і настав мій час».

На Донбас приїхав у 2014-му й відразу ж очолив гурт бандитів, які самі себе називали батальйоном «Спарта». «Сів на потяг і поїхав, приїхав у Ясинувату. Сам, без нікого. Ніхто мене не запрошував, ніхто не обіцяв дати в руки зброю. Я сам знайшов і можливість, і людей», – розповідав Моторола сепаратистським ЗМІ.

Оглядачі зауважують, що на кителі Мотороли були медалі «За повернення Криму» та «За захист Криму», відтак, припускають, що він був присутній на півострові під час його анексії.

Також є інформація, що Арсеній Павлов брав участь у протистоянні в Харкові у ніч на 15 березня 2014 року, після чого вирушив до Слов'янська, де й почав воювати проти України.

Журналісти програми «Гроші» провели розслідування й дізнались, чим займався Моторола в Донецьку в перервах між убивством українців та інтерв'ю російським пропагандистам. Платня в 350 тисяч російських рублів (150 тисяч гривень) на місяць не могла задовольнити бойовика. Тому він грабував донецькі автосалони. Під його особистим керівництвом десятки іномарок вигнали із салонів і за копійки переправили до Ростова. Але іномарки швидко скінчились. Свою першу сотню тисяч доларів він заробив завдяки простому грабунку. Грабували своїх – донецьких бізнесменів, які активно підтримували «російську весну».

робитиму й виховуватиму їх», – сказав Моторола в інтерв'ю проханівській фашистській газеті «Завтра».

...Моторолу знищили з допомогою саморобного вибухового пристрою, який заклали в ліфт, на якому він увечері 16 жовтня збирався піднятися до свого помешкання. Разом з ним загинув і його охоронець.

Російські опозиціонери чи не найпершими назвали можливу версію ліквідації терориста. Моторолі багато хто бажав смерті, але найбільш імовірно, що він загинув через історії, пов'язані з бізнесом.

Про це розповіло джерело у військових структурах самопроголошеної республіки, передає «Открытая Россия», засновником якого є опозиціонер Михайло Ходорковський. «Не секрет, що заробляти гроші на війні Арсен Павлов намагався ще під час активних боїв за Донецьке летовище. Разом з ін-

Арсен Павлов (Моторола) хотів реалізуватися в житті, вбиваючи з особливою жорстокістю інших людей

СОБАЦІ - СОБАЧА СМЕРТЬ

16 жовтня в Донецьку знищено жорстокого путінського бойовика Арсена Павлова, відомого як Моторола

У 2014 році Моторола одружився з мешканкою села Семенівки (передмістя Слов'янська) Оленою Коленкіною, яка на більш як 10 років молодша за нього і яку він начебто врятував під час обстрілу. Їхній шлюб позиціонували як «перший офіційно зареєстрований у так званій «Новоросії»».

На весіллі Моторола був одягнений у військову форму з нагородами і пістолетом, рука його була в гіпсі. У волосся Олени було вплетено «георгіївську стрічку», вона також несла автомат. Серед гостей були так званий «народний губернатор» «Новоросії» Павло Губарев, «міністр оборони» угруповання «ДНР», російський полковник Ігор Гірін (Стрелков). Це весілля показали на російських телеканалах.

У березні цього року Коленкіна в мережі «В контакте» похвалилася подарунком від Мотороли на її день народження – автомобіль Peugeot, який коштує майже 18 тисяч доларів, що також викликало обговорення в інтернеті, звідки вони взялися в «бідного ополченця», який на словах виступав проти мародерства.

Як пізніше з'ясувалося, Моторола був двоєженцем. Спочатку про те, що в Арсена Павлова в Росії є законна дружина й син, повідомили активісти, потім він сам це опосередковано підтвердив, відповідаючи на запитання журналіста, чим він займається після війни.

«Сина виховуватиму, п'ять років йому. Ось сьогодні дзвонив дружині, з сином поговорив, нормально у них все. Хочу шість синів і одну доньку. Ось цим і займаюся після війни. Дітей

Мало в світі людей, яких провели в останню путь зі словами: «Собаці – собача смерть»

шим «польовим командиром» Михайлом Толстих (кличка – Гіві) Моторола фактично свавільно обмежив доступ журналістів до зони бойових дій, небезкорисливо надавши монополію на ексклюзивні матеріали одному з прокремлівських сайтів», – йдеться в повідомленні. «Але після завершення активної фази боїв на Донбас почали повертатися бізнесмени, які виїхали через війну. Цілком можливо, Моторола став жертвою тих, хто повернувся», – вважає джерело.

Ватажок бойовиків так званої «ДНР» Олександр Захарченко заявив, що замахом на Арсенія Павлова (Моторолу) Київ «оголосив війну «ДНР». Незабаром у «ДНР» заявили, що їм відомо, хто замовив убивство терориста Мотороли. Це, безперечно, вважають у «ДНР», справа рук

Служби безпеки України. Якщо це справді так, то честь і хвала нашим есбеушникам. Вміють працювати, якщо захочуть.

Захарченко після знищення Мотороли пригрозив, що на терор відповідатиме терором.

У Міністерстві внутрішніх справ (МВС) України оцінили ймовірність замахів на перших осіб України після погроз терористів. Керівник прес-служби МВС України Артем Шевченко висловився щодо того, чи зможе ліквідація ватажків бойовиків «ДНР» спричинити замах на перших осіб в Україні. Про це він написав на своїй сторінці у Facebook, нагадавши, що за час війни на Донбасі був лише один випадок, коли представнику української влади загрожувала небезпека – напад на дружину секретаря РНБО України

О.Турчинова Ганну Турчинову. «Жодного іншого нашого відомого військового чи політичного діяча, які відзначилися на цій війні, на щастя, не постраждало в такий спосіб, щоб підозрювати в цьому терористів-сепаратистів», – написав Шевченко. Він вважає, що це може свідчити або про ефективність української контррозвідки, або ж бойовики самі розуміють, що Україна не причетна до вбивств бойовиків «Д/ЛНР», тому й не мстять.

Мама «кіборга» Ігоря Брановицького, якого жорстоко вбив Моторола, не зраділа смерті бандита в Донецьку. Катів свого сина Ніна Брановицька знає поіменно. Особливо її обурює наявність серед них священика УПЦ Московського патріархату. «Моторола застрелив Ігоря вже лежачого, напівпритомного. Кадирівці перед тим били їх, учасники незаконних формувань збройних і священик, який бив полонених хрестом по головам. Зламав хреста – це є в матеріалах слідства. Потім узяв другого. Він їх катував. Священик стріляв у Ігоря з травматичної зброї. Священик! Московський патріархат ані одним словом не відізвався на це», – каже приголомшена мати вбитого воїна. Звістку про смерть Мотороли вона отримала телефоном від донецьких друзів-волонтерів. «Ну, радості я не відчула. Я просто хотіла, щоб його судили. Ну, раз так не вийшло – то хоч так... Ця мерзота не повинна ходити по землі», – сказала мати «кіборга».

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

УКРАЇНА ЗБЛИЗЬКА

Війна змінила людей. До останнього п'яниці такого маленького села, як мої рідні Борушківці на Житомирщині. Коли на Майдані пролилася перша кров, мій однокласник Олег, з яким ми не бачилися років з двадцять, кожного дня телефонував мені до Нью-Йорка й істерично кричав: «Ну, скажи щось цьому Обамі! Нехай він щось робить! Чого він мовчить!» Так, немов американський президент – також наш однокласник і я несучи особисту відповідальність за його байдужість. Коли ніхто не відповідав, залишав повідомлення, але розібрати слова було нелегко. Олег – єдиний з хлопців нашого класу, хто в старших класах завжди приходив до школи в штанах з ідеально наprasованими «стрілками», і єдиний з наших однокласників, хто спився, поблукавши по світах. Повернувся до батьківського порогу й тепер «не просихає». Так само він продовжував телефонувати, коли «зелені чоловічки» взяли Крим, і коли прийшли на Донбас. Щоправда, викрикував вже інші слова: «Чому ваш Обама не дає нам зброї, своїх «Джевелінів»? Ми ж увесь Захід захищаємо, а не тільки Україну!»

«Та х...ло ваш Обама», – сказав він замість привітання, коли місяць тому пізнього суботнього вечора ми, кільканадцять однокласників, зустрілися в «старій школі», де тепер відкрили ресторан. Я відбулася жартом: «Шкода, що Обама не наш однокласник. Ми б його запросили на цю зустріч і сказали все, що про нього думаємо...»

Жарт враження не справив, бо, з'ясувалося, що в кожного з моїх однокласників – «своя війна»: у когось чоловік у добровольчому батальйоні, у когось син служить у прифронтовій зоні, в когось зять отримав повістку й не сьогодні-завтра відбуде на фронт. Після першої години ночі, коли вже було згадано, хто в кого списував і хто в кого був безнадійно закоханий, мова знову зайшла про дітей, «які гинуть невідомо за що», ділків, які «роблять на АТО бізнес», владу, яка «все списує на війну».

– Син моєї сестри рік пробув у АТО, демобілізувався, покрутився-покрутився й попросився назад. Роботи немає, квартири немає... Дві сім'ї живе в однокімнатній квартирі й без війни війна в хаті... А там, каже, хоч стабільно гроші платять... П'ять-сім тисяч гривень на місяць, – розказала одна з однокласниць.

– А я продам хату, ляжу кістками, але єдиного сина свого на смерть не пошлю. А якщо й пошлю, то тільки разом із синами Порошенка, – озвалася інша й розказала про те, як заплатила воєнкому 25 тисяч гри-

вень «відкупних» і перехрестилася, бо демобілізували тоді хлопців 18-25 років, а недавно знову прислали повістку – змінили призовний вік до 27 років. Однокласниця працює кочегаром (хоч і закінчила сільськогосподарський інститут, але агрономів вистачає й без неї), отримує 600 гривень на місяць, та й то лише з жовтня до квітня, бо робота сезонна.

досі ніхто й не пояснив, за що загинула її дитина. І, напевне, ніколи не пояснить, якими б красномовними не були владоможці. Усе, що знайшлася я їй сказати – розповіла, що в Америці існує закон, який забороняє мобілізувати до війська єдиного сина, незалежно від стану й статків батьків. Але за цей закон американці також за-платили дорогу ціну – він став

війна на Сході України стала «товаром» й отримала свою ринкову ціну. Як це цинічно не звучить. Основна ставка – людське життя – залишається незмінною, решта ж коливається в залежності від курсу долара та порогу бідності.

Інформаційні стрічки українських засобів масової інформації захиляються повідомленнями: «У Коломиї на

– Дитини на смерть не пушту й хабарів більше нікому не дам, бо ще не відробила ті, що позичила. Нехай кажуть, що це не патріотично... Нехай судять...

При тому, що про її «патріотизм» знають усі: коли в село торік прибилася сім'я біженців з Донбасу, то вона першою впустила їх у свою хату й дала їм прихисток, хліб і до хліба.

Патетично вигукнути «хтось же мусить захищати свою Батьківщину» не повернувся язик. Тому, що в мене також єдиний син. І не знаю, що зробила б я на її місці. І 17-літній Назар Войтович із села Травневого Збаразького району на Тернопільщині, якого вбили 20 лютого 2014 року в Києві на Майдані, також у батьків був єдиним сином. Тій матері так

законом після того, як одна мати втратила на війні всіх своїх чотирьох синів. І тоді політики замислилися.

В українських матерів своя логіка: «Чомусь воюють тільки ті, які не мають грошей, бідні, які не мають можливості впливати на те, що робиться в державі, навіть якщо й виходять на мітинги, протестують і гинуть на майданах. Чомусь дуже мало воює дітей чиновників, банкірів, депутатів... Так було колись і за Радянського Союзу – до Афганістану дітей генералів, міністрів, компартійних секретарів не посилали. У цинкових домовинах поверталися лише діти робітників, селян, вчителів...»

Найголовніше, що я зрозуміла, слухаючи «голос народу»,

Івано-Франківщині затримано керівника військкомату, підполковника, який вимагав у призовника 1200 доларів в обмін на звільнення його від проходження строкової служби», «на хабарі за звільнення від мобілізації погорів працівник Овідіопольського районного військкомату на Одещині, капітан вимагав 300 доларів від військовозобов'язаного», «у Львові на хабарі затримали керівника відділу обліку солдатів і сержантів одного з районних військових комісаріатів, який вимагав у призовника 600 доларів, майора із міченими купюрами затримали», «за рішенням Жовтневого райсуду Харкова воєнкома за отримання трьох хабарів – 1 тисячі гривень, 260 гривень і 1076 гривень –

оштрафовано на 850 гривень», «за «відмазування» від армії криворізькі воєнкоми брали по тисячі доларів», «вийшов на волю одіозний корупціонер – колишній військовий комісар Одеської області Юрій Піскун, якого торік було взято на хабарі у розмірі 1700 доларів, при цьому його випустили під заставу 1 300 000 гривень (офіційний річний дохід офіцера не перевищує 100 000 гривень!)»...

А є ще інша арифмерика, яка калькулюється в самій зоні АТО й обчислюється зовсім іншими цифрами. Це визнає й офіційна влада. Це підтверджує й офіційна статистика. Гібридно-заморожений стан війни породив і такі поняття як «сіра зона» й «донецький Чорнобиль».

Міністерство внутрішніх справ підтверджує: що з АТО походить щонайменше 70 відсотків зброї, яка «крутиться» на чорному ринку. Потім ця зброя «світиться» у кримінальних та навколокримінальних розборках і невідомо, де вистрелить і в кого вцілить завтра. Недаремно ж в Україні кажуть, що якщо буде третій Майдан, то він буде кривавішим і страшнішим за другий. Окреме питання – як цю зброю провозять в тил через блокпости. Щоб уявити масштаби контрабанди, достатньо подивитись на офіційні звіти Служби безпеки України, з якого видно, що менше, ніж за три місяці, серед усього іншого, в зоні АТО було вилучено ніде не зареєстрованої зброї на 12,5 млн грн, алкоголю – майже на 2 млн, харчів – майже на 2,5 млн, медикаментів – на 5,3 млн грн. А також готівку: 9,6 млн грн, 3 млн російських рублів, 175 тисяч доларів США і 30 тисяч євро.

Не можна вибудувати нову систему, не зруйнувавши стару. В українських реаліях будь-яка реформа системи закінчується тим, що приходять інші люди, які на цій системі заробляють. У таких реаліях голос народу залишається шепотінням, у кращому разі йому, народу, відводиться роль статиста, воскресло гідністю якого зі сльозами на очах можна відзвітувати перед Заходом, аби він виділив наступний транш, щоб було що «дерибанити».

«Не ганьте війни, я не дозволю! Кажуть, вона знищує кволик, але вони і в мирний час гинуть. Зате своїх людей вона годує», – каже бертольдівська матінка Кураж, мандруючи прифронтовою Європою епохи Тридцятилітньої війни. Впрягається у фургон і гукає солдатам, щоб взяли із собою, бо їй треба торгувати далі... Лунає пісня: «Гей, християни! Тане сніг! Мерці насолоджуються спокоем. І кожен, хто ще не поліг, встає, щоб вирушити в бій...» Не доведи Господи, щоб матінки Кураж блукали битими шляхами нашої України.

**Катерина Кіндрась
Нью-Йорк – Житомир –
Київ – Нью-Йорк
Фото Леоніда Логвиненка**

В УКРАЇНІ

НАРОДНІ ДЕПУТАТИ
ВИМАГАЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ
ВАЛЕРІЇ ГОНТАРЕВОЇ
З ПОСАДИ ГОЛОВИ
НАЦБАНКУ

Комітет Верховної Ради з питань фінансової політики та банківської діяльності рекомендував президенту України Петру Порошенку негайно подати в парламент проект постанови про звільнення голови Нацбанку України (НБУ) Валерії Гонтаревої.

Як відомо, Сергій Тарута раніше заявив про намір групи депутатів зареєструвати проекти постанови про звільнення Гонтаревої та створити тимчасову слідчу комісію з розслідування діяльності НБУ. Раніше, 18 жовтня, Тарута повідомив, що Гонтареву чекають на засіданні фінансового комітету.

В жовтні, перед початком зустрічі країн-членів Міжнародного валютного фонду і Світового банку у Вашингтоні, Тарута поширював збірник «Гонтарева. Загроза економічній безпеці України». У ньому на адресу нинішнього голови Національного банку України було висунуто звинувачення в корупційній діяльності, розвалі банківської системи й створенні загрози економічній безпеці України. Також з різкою критикою Гонтаревої виступає фракція «Батьківщина» і Радикальна партія.

Порошенко ж раніше неодноразово виступав з високими оцінками діяльності Гонтаревої, оскільки вона пильно стоїть на сторожі його мільярдів, схованих у офшори.

ПУТІН РВЕТЬСЯ
ДО МАРІУПОЛЯ

Міністерство оборони України повідомило про загострення ситуації на Маріупольському напрямку в зоні АТО, проте наголосило, що українські позиції залишаються на місці. Про це повідомив речник Міністерства оборони з питань АТО Андрій Лисенко на брифінгу 19 жовтня.

«Останній тиждень ми спостерігаємо надзвичайно величезну активність російських окупаційних військ саме на Маріупольському напрямку – там зафіксовано кілька артилерій-

ських та мінометних батарей. Також ми спостерігали реактивні системи залпового вогню, які також підвозять до лінії зіткнення», – заявив він.

«Путін рветься до Маріуполя, але будь-які інформаційні вкиди, а також будь-яка інформація про те, що начебто його бойовики просунулися на цьому напрямку, не відповідає дійсності, українські позиції залишаються на місці. Зокрема, морські піхотинці, які тримають там оборону, вже давно довели, що жодні атаки путінців не спроможні зсунути нашу лінію оборони», – запевнив А.Лисенко.

ВЕРХОВНА РАДА
ЗАКЛИКАЛА СВІТОВУ
СПІЛЬНОТУ ЗАСУДИТИ ДІЇ
РОСІЇ В СІРІЇ

Український парламент ухвалив проект постанови про звернення Верховної Ради до міжнародних організацій, парламентів держав-членів ОБСЄ та Організації ісламського співробітництва щодо останніх подій у Сирії. За відповідне рішення проголосували 241 народний депутат.

«Як і на Донбасі, в Сирії Росія, беручи на себе зобов'язання щодо деескалації конфлікту, відразу ж їх порушувала та лише розпалювала насильство шляхом розгортання військ, постачаючи зброю й боеприпаси, веденням бойових дій і поширенням пропаганди зразка середини минулого століття», – йдеться у зверненні.

Основними його елементами є заклик до міжнародних організацій, парламентів іноземних держав, сторін збройного конфлікту на території Сирії припинити активні бойові дії, повернутися до політичного врегулювання цього конфлікту під егідою Організації Об'єднаних Націй, засудити варварські бомбардування літаками Росії місць скупчення та проживання цивільного населення і цивільних об'єктів, зокрема міста Алеппо, транспортних засобів, що перевозять гуманітарні вантажі для цивільного населення, а також використання нею інших заборонених засобів і методів ведення війни в ході збройного конфлікту на території Сирії.

Зазначимо, Рада Федерації Росії 12 жовтня схвалила безстрокову воєнну інтервенцію в Сирію.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ПРОТЯГНЕ ДО СВОЇХ
ОФІСІВ НОВЕНЬКУ ДОРОГУ

Влада міста Києва затвердила проект реконструкції дороги від вулиць Електриків, 29а

до Набережно-Рибальської за 8,22 мільйона гривень. Про це йдеться у розпорядженні КМДА №992 від 12 жовтня. Довжина ділянки реконструкції становить майже 276 метрів.

«Наші гроші» відзначають, що ця довжина відповідає довжині незначного тупикового проїзду від офісів компанії «Богдан» до набережної вздовж огорожі спортклубу «5 елемент».

Як відомо, на вулиці Електриків, 29а розташовані офіси «Укрпромінвесту», завод «Ленінська кузня» та спортклуб «5 елемент». На цій же вулиці зареєстровано корпорацію «Рошен».

Усі ці компанії належать президенту Петру Порошенку та його бізнес-партнерам, серед яких заступник голови парламентської фракції БПП Ігор Кононенко та перший заступник секретаря РНБО України Олег Гладковський.

СВІТОВИЙ БАНК ВИДІЛИВ
«НАФТОГАЗУ» КРЕДИТ НА
500 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ

Рада директорів Світового банку ухвалила 17 жовтня рішення надати «Нафтогазу» України кредитні гарантії на \$500 млн., що дозволить залучити кредитні ресурси для закупівлі необхідних обсягів природного газу для проходження опалювального сезону 2016-2017 років. Про це повідомив міністр фінансів України Олександр Данилюк.

«Це дозволить спокійно пройти опалювальний сезон. Разом з колегами з «Нафтогазу» ми кілька місяців працювали над цим проектом. Також активно обговорювали це питання з керівництвом Світового банку під час мого візиту до Вашингтона минулого тижня. Тепер українські будинки буде повністю забезпечено взимку теплом», – написав Данилюк.

Нагадаємо, у Миколаєві через відсутність опалення призупинили навчальний процес у школах. Український гідрометорологічний центр прогнозує, що опалювальний сезон, з точки зору температурних умов, в Україні триватиме 160-180 днів.

КАБМІН ДОЗВОЛИВ
УКРАЇНЦЯМ ПЛАТИТИ
ЗА КОМУНАЛКУ В КРЕДИТ

Кабінет міністрів України дозволив громадянам, які не

отримують житлові субсидії, платити за житлово-комунальні послуги в кредит. Відповідне рішення було ухвалено на засіданні уряду в середу, 19 жовтня.

За словами голови Національної комісії, що здійснює регулювання у сфері енергетики й комунальних послуг, Дмитра Вовка, для цього споживач повинен лише написати заяву.

Тоді він може отримати розстрочку і в місяць звернення повинен сплатити 50% рахунку, а іншу частину необхідно буде оплатити рівномірно протягом квітня-вересня наступного року, до початку наступного опалювального сезону.

Цю можливість буде надано тим громадянам, які не отримують субсидії.

У вівторок, 18 жовтня, прем'єр-міністр України Володимир Гройсман заявив, що Кабінет міністрів має намір запропонувати громадянам, які не охоплені програмою житлових субсидій, скористатися 12-місячною розстрочкою для оплати житлово-комунальних послуг.

ЯНУКОВИЧ ПОЗИЧАВ,
ЯНУКОВИЧ НЕХАЙ І ВІДДАЄ

Позицію України стосовно російського боргу в 3 мільярди доларів виражено в судовому процесі, який відбувається нині в Англії. Про це йдеться у заяві міністра фінансів України Олександра Данилюка.

«Росія вже вкотре робить різні твердження за різних обставин для досягнення власних цілей. 18 жовтня міністр фінансів Росії Антон Силуанов знову підтвердив чітку позицію Росії стосовно того, що остання розцінює заявлені «російські еврооблігації» як суверенний двосторонній борг», – йдеться у заяві.

За словами Данилюка, це прямо суперечить тому, про що заявляє її довірена особа за її вказівкою та в її інтересах у судовому процесі в Англії.

«У будь-якому разі Україна чітко висловила свою позицію щодо заявленого російського боргу в зазначеному судовому процесі. Водночас Україна дотримується свого зобов'язання, взятого перед МВФ з цього питання», – цитує міністра його прес-служба.

У вівторок, 18 жовтня, Силуанов заявив, що Мінфін РФ не обговорюватиме з Україною борг на 3 мільярди доларів, поки Київ не визнає його суверенним і не

запропонує умови реструктуризації кращі, ніж прийняті комерційними кредиторами.

Нагадаємо, Росія 17 лютого подала позов проти України до Високого суду Лондона щодо стягнення боргу в 3 млрд. доларів.

Україна оголосила мораторій на виплату всіх боргів перед РФ, включаючи борг, узятий урядом Януковича-Азарова в 2013 році обсягом 3 млрд. доларів, а також борги держхолдингу «Укравтодор» і конструкторського бюро «Південне» перед російськими банками.

УКРАЇНА ПРЕЗЕНТУВАЛА
СТЕНД НА НАЙБІЛЬШОМУ
КНИЖКОВОМУ ЯРМАРКУ
СВІТУ

У німецькому Франкфурті 19 жовтня відкрився найбільший у світі книжковий ярмарок, національний стенд України на якому представлять понад 12 українських видавництв, серед яких «Видавництво Старого Лева», «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», «Основи», «Веселка», «Либідь», «Фоліо», «Богдан», «Апріорі», «Родовід» та інші. Під час ярмарку відбудуться зустрічі з українськими письменниками – Юрієм Андруховичем, Іриною Цілик, Сергієм Жаданом, Катериною Бабкіною.

Цьогоріч над формуванням українського стенду на ярмарку уперше спільно працювали Мінкульт, МЗС, «Книжковий Арсенал», «Форум видавців у Львові», Meridian Czernovitz та Українська асоціація видавців.

Дизайн українського стенду запропонувала команда культурної дипломатії МЗС та майстерня IZOLAB платформи культурних ініціатив «Ізоляція». Він є інтерпретацією авангардних архітектурних ідей Казимира Малевича.

Візуальну концепцію проекту створила арт-директорка «Мистецького Арсеналу» Олена Соломатина, використавши кольорові та друкарські експерименти митця Флоріана Юр'єва, який багато років викладав на графічному факультеті Української академії друкарства.

За п'ять днів 68-го книжкового ярмарку у Франкфурті змогу проявити себе отримають більше 7 тисяч видавців, літературних агенцій та книготоргівців зі ста країн світу. До 500-річного ювілею німецької Реформації, який відзначатиметься майбутнього року, на ньому представлять оновлену Біблію Мартіна Лютера – переклад Святого Письма німецькою, який став основою сучасної літературної німецької мови.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

Download our App!

Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

Download on the
App Store

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org 877-968-7828

MAIN OFFICE: 824 EAST RIDGE ROAD | ROCHESTER, NY 14621 | (585)544-9518

12 Branch Offices To Serve You

ALBANY, NY (518)266-0791 AMHERST, NY (716)799-8385 BOSTON, MA (781)493-6733 BUFFALO, NY (716)847-6655 CLEVELAND, OH (440)842-5888 FEDERAL WAY, WA (253)237-5293 PORTLAND, OR (503)774-1444 SACRAMENTO, CA (916)721-1188 SYRACUSE, NY (315)471-4074 VANCOUVER, WA (360)597-2096 WEBSTER, NY (585)545-6276

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

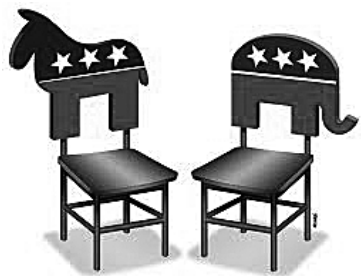
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ВИБОРИ-2016

Цікаво, як тепер Америка повчатиме інші держави демократії. Після фарсу з президентськими виборами-2016 робити це буде надзвичайно важко. Адже на користь Гіллари Клінтон працювали не лише Волл-стріт й такі «грошові мішки», як Баффет, Блумберг чи Сорос, а й уся велика журналістика, а також чинна американська влада. Ніде в світі немає

дружно приховують ці новини. Втім, все, в чому її коли-небудь звинувачували, тепер підкріплено доказами», – пише Кімберлі Страссел.

Докази, на її думку, містяться в матеріалах, які оприлюднює протягом останніх тижнів сайт WikiLeaks, який Г.Клінтон, Б.Обама та їхні приспівники називають не інакше як «сайтом Путіна», хоч насправді до Путіна він жодного відношення ніколи не мав і не має.

Кімберлі Страссел перелічує найдошкульніші для Клінтон моменти останніх викриттів, про які американців майже не інформують:

– Навіть у найближчому до Клінтон колі не розуміли, чому остання використовувала приватний імейл-сервер для офіційного листування, а пізніше прийняла рішення про знищення отриманих через нього офіційних листів;

Щоразу, аби заохотити тих, хто сумнівається голосувати за Гіллари Клінтон чи ні, продажні ЗМІ «домальовують» перемогу в теледебатах кандидатці від демократів

ЯК В АМЕРИЦІ «ЛІПЛЯТЬ» ПРЕЗИДЕНТА

такого, щоб чинний президент відкритим текстом закликав громадян голосувати за одного з кандидатів і погрожував, що сприйме обрання опонента як «особисту образу». Ніде в світі немає такого, щоб президент «відмазував» свою ставленицю від кримінального переслідування, викликаючи на «килим» до себе для відповідної обробки спочатку директора ФБР, а потім генерального прокурора. Ніде в світі немає такого, щоб провідні ЗМІ, власники яких також є «грошовими мішками», а тому рішуче не хочуть жодних змін, одним фронтом виступали проти одного кандидата, в упор не помічаючи шокуючих фактів про життя й діяльність іншого.

Американські ЗМІ майже одночасно ігнорують нищівні викриття Гіллари Клінтон і всю увагу акцентують на висвітленні нових звинувачень на адресу Дональда Трампа в непристойній поведінці, яка буцімто мала місце багато років тому. Про це оглядачка Кімберлі Страссел (чи не єдина в таборі американських журналістів) написала на сторінках впливової The Wall Street Journal у матеріалі під назвою «ЗМІ приховують гріхи Клінтон».

«Якби звичайний американський виборець увімкнув телевізор усього на кілька хвилин за цілий тиждень, він, напевне, встиг би дізнатись, що Дональд Трамп десять років тому клав око на гарну жінку й тепер його звинувачують у сексуальних домаганнях. Але навіть, якби звичайний американський виборець не відходив від телевізора цілий тиждень, він не дізнався б останніх новин про Гіллари Клінтон. Провідні американські ЗМІ, власники яких не хочуть змін, як не хочуть їх і спонсори Гіллари з Волл-стріт,

– Отримавши від Конгресу повістку з приводу імейлів Клінтон, у її команді почали радитись, як обійти виконання вимог, які містив цей документ. Це відбулось за кілька тижнів перед тим, як технічний працівник видалив імейли Клінтон. Пізніше у таборі Гіллари радились, чи можна списати весь скандал на змову Республіканської партії й Путіна;

– Анонімний високопосадовець ФБР заявив каналу Fox, що рішення директора ФБР Комі не притягати Клінтон до відповідальності за результатами розслідування обставин використання нею приватного імейл-сервера на офіційній посаді, суперечило позиції більшості агентів, які працювали над цією справою;

– Державний департамент США координував реакції на скандал з приводу листування Клінтон безпосередньо з її представниками, а Мінюст США тримав Клінтон у курсі подробиць розслідування щодо листування, яке сам же Мінюст і проводив;

– Державний департамент США в 2010 році (тоді його очолювала Гіллари Клінтон) при розподілі контрактів на відновлення Гаїті після нищівного землетрусу надавав перевагу компаніям, наближеним до благодійного Фонду родини Клінтонів. У таборі Гіллари Клінтон і не приховували, що прихильність Клінтонів можна купити за гроші;

«Згідно зі зливами WikiLeaks, Фонд Клінтонів був центром обміну грошей на вплив. Коли голова Clinton Health Access Initiative Айра Магазінер у листі від 2011-го року висловив думку, що Білл Клінтон міг би зателефонувати саудівському шейху Мохаммеду та подякувати за те, що той запропонував свій

літак, вони отримала відповідь від одного з очільників фонду Клінтонів: «Зробити це можна було хіба що в обмін на чек на 6 мільйонів доларів», – пише Страссел й оприлюднює інші гріхи нинішньої претендентки на посаду Президента США:

– У виборчому штабі Клінтон та наближених до нього організаціях зневажливо висловлювались про католиків, латиноамериканців, прихильників Берні Сандерса та політичних противників;

– Провідні американські ЗМІ в багатьох випадках координували свою роботу з табором Г.Клінтон, а деякі писали платні статті на замовлення Г.Клінтон.

– Позиції Г.Клінтон, які озвучуються приватно та публічно, часто є діаметрально протилежними;

«У неї дві позиції (приватна та публічна) щодо банків, щодо багатіїв, щодо кордонів, щодо енергетики. Її команда нескінченно радилась з приводу того, яку позицію Клінтон має зайняти, щоб завоювати симпатії електоральної бази Демократичної партії й переманити на свій бік деяких симпатиків республіканців», – пише К.Страссел.

Теза про упередженість провідних американських ЗМІ, яку озвучила Страссел, збігається з позицією викривального сайту WikiLeaks, який американська розвідка за наказом Обама офіційно пов'язала з Кремлем і якому днями «перекрили кисень», заборонивши користуватися інтернетом його засновникові й керівникові Джуліану Асанджу, який переходить у посольстві Еквадору в Лондоні. Хтось з дуже впливових (підозрюють, що це був держсекретар США Джон Керрі) представників адміністрації Обама в ультимативній формі зажадав

від Еквадора припинити надавати Асанджу можливість зливати в інтернет дедалі нові й нові викривальні листи керівника виборчої кампанії Гіллари Клінтон Джона Подести.

Неможливо уявити, як тепер Вашингтон повчатиме світ стосовно дотримання свободи слова. Як тепер він складатиме численні рейтинги, в яких розставлятиме за ранжиrom держави світу, в яких приготовані владою ЗМІ пишуть неправду, а тих, хто про це розповідає людям, неймовірно цькують або вбивають. Тепер усім стало абсолютно зрозумілим, чому журналісти провідних американських ЗМІ отримують мільйони за свою працю. Систему спеціально так влаштовано, щоб можна було регулювати написане в газетах і сказане з екранів телевізорів з допомогою фінансового важеля. Журналістів, яких змушують зраджувати свій фак і свою совість, банально купують. І це тепер нікому не вдасться приховати. Америка ще довго згадуватиме ці вибори, які підірвали віру людей у незалежні американські ЗМІ, що насправді виявилися ще продажнішими, ніж колись були радянські, а нині путінські.

З огляду на все це, інтерес до останніх теледебатів Гіллари Клінтон і Дональда Трампа катастрофічно знизився. Нікому не цікаво дивитися фарс, адже за виборців все вже давно вирішено. Але навіть не зважаючи на це, Трамп дав у Лас-Вегасі (штат Невада), де 19 жовтня відбувалися останні теледебати, справжній бій. Він розповів Америці правду й про фундацію Клінтонів, і про її «діяльність» на посаді держсекретаря, і про її плани павстіж відчинити двері Америки, аби через них сюди хлинули сотні тисяч потенційних терористів.

До речі, свої дебати кандидати почали в Університеті Невади, відмовившись потиснути один одному руки. Вони не потиснули рук і після завершення дебатів, модератором яких був журналіст телеканалу Fox News Кріс Воллес.

Незабаром після початку дебатів кандидати в президенти торкнулися питання відносин з Росією. На ремарку Трампа, що Володимир Путін «не поважає» Клінтон, кандидатка від демократів відповіла, що російський президент просто хотів би, щоб президентське крісло посіла його маріонетка, натякнувши на підтримку Путіним її суперника.

«Це ви – маріонетка», – парировав Трамп, сказавши, що сам він ніколи не буде маріонеткою Путіна, й додав, що Гіллари Клінтон не подобається Путін через те, що той «перехитрив» її в усіх напрямках.

Суперники обговорили також війну в Сирії й ситуацію в Алеппо та Мосулі. Клінтон сказала про можливе запровадження безпольотної зони над Сирією, а Трамп звинуватив її в тому, що вона частково відповідала за те, що нині відбувається в Сирії.

Коли Гіллари Клінтон почала перелічувати свої численні досягнення за останні 30 років, порівнявши їх із заслугами свого опонента, Дональд Трамп заявив: «Це вона дала нам ІДІЛ, будьте в цьому впевнені так, як у тому, що ви сидите тут».

У відповідь на запитання, чи визнає він результати виборів, Трамп сказав, що прийме це рішення під час голосування. «Я скажу про це свого часу, поки що збережу інтригу», – сказав він.

Катерина Боруш
Спеціально
для «Нової газети»

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА ЗНОВУ
ЗВИНУВАТИВ Д.ТРАМПА
В ДРУЖБІ З ПУТІНИМ

На прес-конференції в Білому домі 18 жовтня в зв'язку з візитом прем'єр-міністра

Італії Маттео Ренці президент США Барак Обама вже вкотре звинуватив Трампа в симпатіях до нинішнього правителя Росії Володимира Путіна й наголосив, що ще ніколи не бачив кандидата, який намагався б дискредитувати голосування ще до того, як воно відбулось. «Я порадив би йому перестати скиглити», – додав Обама.

Кандидат від Республіканської партії Дональд Трамп неодноразово наголошував, що вибори, які відбудуться 8 листопада, «вкрадуть» на користь Гіллари Клінтон, яка є його опонентом від Демократичної партії. У понеділок, 17 жовтня, він заявив, що, можливо, відвідає Росію ще до своєї інавгурації в разі перемоги на президентських виборах.

Обама також піддав критиці Росію, наголосивши, що вона підриває міжнародні норми, однак зазначив, що Росія – це велика й важлива країна, військова міць якої поступається лише США. На думку Обама, Росія повинна допомагати у вирішенні світових проблем, а не створювати їх.

Американський президент нагадав, що США ніколи не зазіхали на законні інтереси Росії.

БАРТЕР
ПО-ВАШИНГТОНСЬКИ

Державний департамент США в обмін на зміну класифікації одного з електронних листів екс-держсекретаря Гіллари Клінтон із «секретного» на «несекретний» пропонував Федеральному бюро розслідувань (ФБР) сприяння у розміщенні його агентів у тих країнах, де робити це заборонено. Про це йдеться в матеріалах розслідування стосовно використання Гіллари Клінтон приватного сервера на посаді державного секретаря США, які в понеділок, 17 жовтня, оприлюднило ФБР.

Документи, оприлюднені правоохоронцями, вказують, що заступник державного секретаря США з питань управління Патрік Кеннеді пропонував агенту ФБР змінити офіційну класифікацію одного з електронних листів Г.Клінтон в обмін на дозвіл ФБР розмістити більшу кількість агентів за кордоном.

Інформацію ФБР підхопили ЗМІ та табір Трампа, який негайно опублікував офіційну заяву про змову чинної влади та Гіллари Клінтон.

«Схема обміну послугами, пропонує Держдепом, доводить, наскільки корумпованою є наша система. Спроба захистити брехливу Гіллари, а не наших військовиків, чи інформацію державної ваги, є ганебною. Американці заслуговують на краще. 8-го листопада ми покінчимо з цією злочинною системою раз і назавжди», – заявив Трамп на своєму Facebook.

БІЛЛІ БУША ЗВІЛЬНЕНО
З ТЕЛЕКАНАЛУ NBC

Біллі Буша, американського бродячого телеведучого, двоюрідного брата колишнього президента США Джорджа Буша-молодшого, звільнено з телеканалу NBC після скандалу із записом, на якому він разом з Дональдом Трампом веде «чоловічу розмову», обговорюючи стосунки з жінками.

Повідомляється, що Біллі Буш урегулював з телеканалом всі фінансові питання й тепер звільняється. Джерела, знайомі із ситуацією, повідомили, що Буш задоволений остаточною домовленістю, особливо сумою за розрив контракту.

У серпні цього року Буш підписав з NBC контракт на 3 роки на участь в телевізійній Today, за умовами якого він отримував би 3,5 мільйона доларів щороку (ця сума дає уявлення, яка платня на провідних телеканалах країни в той час, як деякі американські пенсіонери дістають по 400-500 доларів на місяць).

Біллі Буш входить до політичної сім'ї Бушів, які, незважаючи на свою приналежність до Республіканської партії, підтримують Гіллари Клінтон, яка обіцяє нічого не змінювати в країні, зокрема, не чіпати статків багатіїв та продовжувати пускати в країну мільйони мігрантів з усього світу.

США ВІДРЯДИЛИ
ДО ІРАКУ ДОДАТКОВІ
ВІЙСЬКОВІ ПІДРОЗДІЛИ

Сполучені Штати Америки направили додатково сотні своїх військовиків до Іраку в зв'язку з великим наступом на місто Мосул, захоплене екстремістським угрупованням «Ісламська держава».

Як повідомив міністр оборони США Ештон Картер, ці військові допомагатимуть іракським силовикам і силам курдської автономії під час наступу на Мосул. Він наголосив, що американці не братимуть участі в безпосередніх бойових діях. Інший представник Пентагону уточнив, що йдеться про 615 додаткових військовиків США.

Мосул, третє за величиною місто Іраку, перебуває в руках ісламістів понад рік. Операція з його визволення має стати одним з найбільших випробувань і для влади Іраку, і для зусиль США подолати «Ісламську державу».

Нині в Іраку, за даними Пентагону, перебуває в тривалому відрядженні майже 4 тисячі 600 американських військовиків, що діють там як інструктори, радники й в інших допоміжних ролях. До цього числа не входить ще якась кількість тих, хто прибуває на короткі терміни, зокрема армійський спецназ, який проводить спеціальні операції.

Президент США Барак Обама раніше обіцяв вивести з Іраку майже всі американські війська, але малі успіхи іракських силовиків у визволенні захоплених ісламістами територій змушують його змінювати ці плани.

БАГАТІ РВУТЬСЯ
ДО ВЛАДИ, БІДНІ
РАХУЮТЬ ЦЕНТИ

Споживчі ціни в Сполучених Штатах у вересні зросли на 1,5% в річному обчисленні, що стало найбільшим підвищенням за останні 2 роки. За даними міністерства праці, показник інфляції у країні, порівняно із серпнем, додав 0,3%.

Пришвидшення темпів зростання інфляції пов'язане з динамікою цін на бензин, який незважаючи на падіння цін на нафту подорожчав на майже 6%.

Базова інфляція, що не включає вартість харчів та енергоносіїв, у місячному обчисленні зросла на 0,1%, а в річному – на 2,2%.

На думку експертів, оприлюднені дані можуть стати каталізатором для підвищення відсоткових ставок з боку Федеральної резервної системи США. Однак те, що це станеться наступного місяця, вважають малоімовірним, адже в країні відбудуться президентські вибори. Відтак, ставку роблять на грудень.

У НЬЮ-ЙОРКУ ХОТІЛИ
ВСТАНОВИТИ СТАТУЮ
НАПІВОГОЛЕНОЇ ГІЛЛАРИ
КЛІНТОН

Статуя напівголеної Гіллари Клінтон з'явилася вранці 17 жовтня в одному з парків у нью-йоркському Мангеттені.

Скульптуру экс-держсекретаря США й кандидата на посаду пре-

зидента від демократів в повний зріст представив на огляд публіки в парку Боулінг-Грін 27-річний художник Ентоні Скіолі. Він зобразив Клінтон в непривабливому вигляді – набряклою, з непропорційними частинами тіла, з розкритою блузкою й козячими копитами замість ніг. З-за спини Клінтон визирає маленький чоловічок, який, згідно із задумом Скіолі, символізує банкіра з Волл-стріт.

Як зазначає New York Daily News, через деякий час до статуї підійшла жінка, яка почала вимагати від художника, який стояв поруч, щоб той демонтував артоб'єкт.

На аматорських фотографіях і відеозаписах, що швидко поширилися в соціальних мережах, зафіксовано, як жінка вступає в бійку з Скіолі, перекидає статую, після чого сідає на неї. Учасницею сварки виявилася співробітниця розташованого неподалік музею, яка назвала себе Ненсі. Вона була вкрай обурена тим, що сталося. «Як можна було поставити це поруч з місцем, де я працюю? Я не зобов'язана бачити це», – заявила вона. Через приблизно три години після встановлення статуї в Боулінг-Грін, розташованого неподалік від Волл-стріт, прибули співробітники правоохоронних органів, які демонтували скульптуру.

Як зазначили в поліції, це пов'язано з тим, що її встановлення не було узгоджено з відповідними регулюючими органами, тому є порушенням закону.

АМЕРИКАНСЬКУ РАКЕТУ
З УКРАЇНСЬКОЮ
СКЛАДОВОЮ УСПІШНО
ВИВЕДено НА ОРБИТУ

18 жовтня із Середньоатлантичного регіонального космодрому, що на острові Воллопс (штат Вірджинія), успішно стартувала ракета-носії Antares, перший ступінь якої модифікував Південний машинобудівний завод імені Макарова, який розташовується в Дніпрі. Ракета, яка належить американській компанії Orbital ATK, доставила на Міжнародну космічну станцію понад 2,4 тонн вантажу – харчі, наукове обладнання, матеріали для експериментів.

Експлуатацію ракет попередньої модифікації було припинено після аварії 28 жовтня 2014 року через несправність двигунів AJ 26 (модифіковані російські НК-33). З того часу ракета не використовувалася.

«Вітаю наших дніпровських колег та всіх, хто вболіває за ракетобудівну галузь. Сьогодні вночі корабель Antares з першим українським ступенем успішно доправив вантаж на МКС. Це перший політ після аварії в 2014 році. І він дуже важливий», – написав на своїй сторінці у Facebook прем'єр-міністр України Володимир Гройсман.

Основну конструкцію першого ступеня було розроблено КБ «Південне», а виготовлено «Південмашем» в кооперації з українськими підприємствами «Хартрон-Арко» (Харків), «Київприлад», «Хартрон-Юком» (Запоріжжя), «Чезара» і «Рapid» (Чернівці).

За даними конструкторського бюро «Південне», це була шоста місія доставки вантажів на МКС, яку Orbital успішно здійснила за контрактом з NASA. До кінця 2018 року планується здійснити п'ять запусків, а з 2019 по 2024 рік – ще шість.

БОБ ДІЛАН –
НОБЕЛІВСЬКИЙ ЛАУРЕАТ
З ЛІТЕРАТУРИ

Нобелівську премію з літератури 2016 року присуджено американському співакові й музиканту Бобу Ділану «за створення нових поетичних виразів в американській пісенній традиції». Про це 13 жовтня оголосив Нобелівський комітет у Стокгольмі.

Серед письменників, які претендували на нагороду, були Гарукі Мураками з Японії, Нгуї ва Тхонго з Кенії, сирійський поет Адоніс, а також американські автори Дон Делілло, Джойс Керол Оутс і Філіп Рот.

Минулого року премію отримала білоруська письменниця Світлана Алексієвич, яка є авторкою досліджень «У війни не жіноче обличчя», «Цинкові хлопчики» й «Чорнобильська молитва».

Премія з літератури – остання, оголошена цього року. Раніше вже стали відомі лауреати Нобелівської премії з медицини, фізики, хімії, миру й економіки.

Усі ці премії, крім економіки, вперше вручили 1901 року, згідно із заповітом шведського промисловця й винахідника Альфреда Нобеля.

Нобелівську премію з економіки було засновано Центральним банком Швеції в 1968 році – з нагоди 300-річчя банку і як премію «пам'яті Альфреда Нобеля». Вперше її присудили в 1969 році.

Сума Нобелівської премії становить вісім мільйонів шведських крон, це приблизно 960 000 доларів. Церемонія вручення нагород відбудеться в грудні в Стокгольмі й Осло.

За повідомленнями американських і світових інформаційних агентств

Міжнародна наукова конференція

**Екуменічні діалоги
між Сходом і Заходом.
Католицизм
і православ'я в Україні**

СУБОТА, 12 листопада 2016 р.
9.30 рано.- 4.00 пополудні

ЛАСАЛЬ УНІВЕРСИТЕТ

de LaSalle Chapel
1900 Olney Ave., Philadelphia, PA
19141.

Реєстрацію (ім'я/прізвище, адреса,
число телефону, електронна пошта)
прохаємо надсилати на адресу:
St. Sophia Religious Association
7911 Whitewood Rd.,
Elkins Park, PA 19027
Вступ: \$25 (чеки виставляти на:
St. Sophia Religious Association)

Банківські справи по-новому!

Нова інтернет сторінка, online і мобільні послуги!

Полагоджуйте свої фінансові справи з нами на online або з
мобільного телефону безкоштовно!

- Доступ до Вашого рахунку 24/7
- Проведення платежів (Bill Pay)
- Вкладка чеків сфотографувавши їх (Remote Check Deposit)
- Автоматичні повідомлення з Вашого рахунку (Alerts)
- Безкоштовні Банкомати (ATMs)

Ваша Кредитівка у Кліфтоні!

www.novafcu.com

1-844-7NOVAFCU

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

2-ий ВІДДІЛ ООЛ В ЙОНКЕРСІ
ЗАПРОШУЄ ТІЛЬКІ УСІХ НА
ОСІННЮ
ЗАБАВУ
29-го жовтня 2016 р. о 9-тій вечора

Saturday, October 29th, 2016, Start 9 PM.
AT UKRAINIAN YOUTH CENTER
301 Palisade Avenue, Yonkers, NY 10703

Youth up to 14 years old free with parents
Free coffee and pastry at midnight
Buffet style food and bar drinks available for purchase

Donation \$30 For information call: Darek Dzvonzzyk (914)-424-4583, Steve Kapitula (914) 478-0498

EVERYONE WELCOME!

MANOR COLLEGE OPEN HOUSE

SATURDAY, OCTOBER 29
9 AM - 2 PM

- Take a tour of our beautiful 35 acre campus
- Meet with our faculty
- Enjoy a *FREE* lunch
- Hear from financial aid
- Learn about athletics
- Hear from student engagement
- *Learn why Manor College is a great fit for you!*

RSVP ONLINE: MANOR.EDU/OPENHOUSE
OR CALL US: (215) 884-2216

ГРОМАДА Й МИСТЕЦТВО

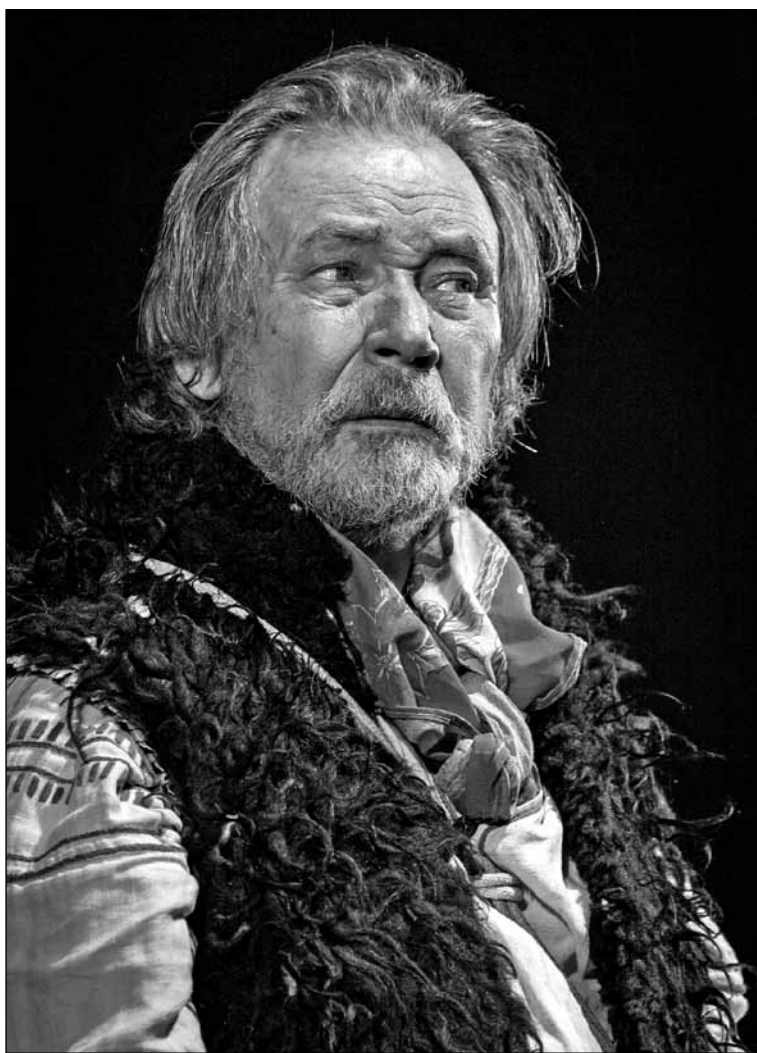

Стало банальним цитування великого театрального режисера Костянтина Сергієвича Станіславського, який колись сказав, що театр починається з вішалки. А з чого починається театр Народного артиста України Івана Бернацького в Нью-Йорку, 10-ліття якого наша громада відзначає в ці дні? Той, хто бодай трохи знайомий із залаштунками цього унікального театру, знає: з підбору майбутніх акторів. Станіславському було легко, бо він набирав акторів, який вже хтось колись готував. А Іван Бернацький набирає свою трупу з... вулиці. Побачить хлопця чи дівчину й запрошує на репетиції. Причому визначає майбутніх акторів безпомилково.

– Мене познайомила з Іваном Йосиповичем Бернацьким Христина Місюк, – розповів актор. – Я дебютував у виставі «Там матір добрую мою...». А до того ніколи не був у професійному театрі. Навіть як глядач. І майже відразу – головна роль. Кожного тижня одна індивідуальна репетиція, одна загальна. Я працюю на будові, тяжка робота. Але роль Гонти в «Гайдамаках» важча...

Якщо в Юрка Михайліва це роль, зіграна на одному нерві, то в Сергія Тарновецького – це роль, зіграна на одному диханні.

У «чистих сердець» є ще один привілей, виграшний для режисера, – їх можна «ліпити», як у випадку Сергія Тарновецького, з «чистого аркуша». Вже після вистави, коли було опушено завісу й змито театральний грим, потрапив за лаштунки театру, де зібралася трупа, якій щойно аплодував щиро, без лукавства зал і побачив, що невтрачене покоління молодих українців є не лише в Києві, на Майдані й у зоні АТО, а й тут, у Нью-Йорку. Більшість з цих акторів у повсякденному житті працюють нянями, будівельниками, сантехніками, прибиральниками... Не за покликанням і не за рівнем освіти й освіченості, звісно. Але вони шукають сенс життя й

Іван Бернацький у ролі старого цигана Андронаті («У неділю рано зілля копала»)

вало в душі якесь нове полум'я, неначе від іскор благодатного вогню. Дивовижне відчуття, неначе побували в храмі.

Я згадав ці посиденьки в Народному домі після перегляду минулої суботи, 15 жовтня, вистави Івана Бернацького за повістю Ольги Кобилянської «У неділю рано зілля копала», яка також закінчилася освідченням у коханні (саме отой Сергій Тарновецький попросив руки й серця в своїй дівчині Оксани). І поради, що з'явилося в театрі Івана Бернацького багато нових облич, але оті «корифеї» й далі грають, ставши за ці роки ще професійнішими, ще справжнішими.

Це диво, що режисер з першого погляду впізнає майбутнього актора, причому не самодіяльного, а справжнього професіонала. Як? Іван Бернацький на такі запитання відповідає туманно, бо боїться, мабуть, зурочити цей свій талант. Але я знаю, як йому це вдається. Це вислід багаторічного досвіду перебування на сцені, це професіоналізм у дії. Адже не даремно ще древні греки казали, що професія – це все. Саме професіоналізм дозволяє Івану Бернацькому з початківця дуже швидко зробити професійного актора, на що в

З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ ТЕАТР?

Розпочинаючи, наприклад, роботу над «Гайдамаками» за поемою Тараса Шевченка, більшість своїх акторів режисер знайшов серед християнської молитовної групи «Чисті серця», що при Українській католицькій церкві Святого Юра в Нью-Йорку. Напевне, великим чином саме завдяки цьому його актори так легко вживаються в свої ролі – вони «не зіпсовані цивілізацією». Тому його Оксани (Христина Місюк, Оксана Вовк, Марічка Бінч, Оксана Ізбянська, Оксана Гап'юк) виглядають цнотливими й душевно чистими не фальшиво – їм не треба кардинально перевтілюватися, вони грають себе. Його три Яреми (Остап Антонюк, Володимир Левицький, Роман Верхняк) – щирими й здатними на самопожертву.

Після завершення вистави вдалося познайомитися із Сергієм Тарновецьким – колоритним актором оригінальної козацької зовнішності й постави, який грав ролі й Гонти, й Залізняка. Не втримався, щоб не зауважити, що візуально він дуже нагадує того відважного козака Михайла Гаврилюка, над яким знущалися беркутівці на Майдані.

– Та він із сусіднього села, – каже.

Сергій Тарновецький родом з Чернівецької області, Заставнівського району, села Кадубівці, в Америці сьомий рік.

Квіти від вдячних глядачів

свого американського буття. Саме тому для тих студійців, хто прийшов до театру Івана Бернацького й залишився тут, театр став і середовищем для самовираження, і родиною, і домом.

Було приємно разом з режисером та його трупою зануритися в домашню атмосферу цієї дружньої театральної сім'ї. Стало зрозумілим, звідки ці люди черпають натхнення, чому вони після важкого трудового дня йдуть на виснажливі репетиції, які стали для них святом, потребою, віддушиною, яка дарує на чужині повноту життя, наповнює душі глибинним сенсом й не дає їм зашкору́бніти. Молоді, красиві

люди, вони приходять до театру не тільки, аби навчитись акторській майстерності, а й затиш, аби зачерпнути з криниці духовності живої води для свого живого духу.

Не можна було відірвати очей від цих красивих людей, не можна було наслухатися їхніх щирих сповідей, жартів, віршів... Не можна було повірити, що знаходимося не на високоінтелектуальній тусовці десь у Києві, а в чужинецькому Нью-Йорку. Один з «гайдамаків», з «піхоти», як він пожартував, раптом узяв слово і почав читати прекрасні вірші. А мама Христини Місюк розповіла, якою росла її донька, яка сьогодні стала справжнім діаман-

том театру Івана Бернацького. Вона згадала, як уперше побачила й почула гру Юрка Михайліва. «Я не могла повірити, що це грає звичайний хлопець, один з багатьох. Було таке враження, що це якийсь душевно хворий. Бо грати з таким надрином, з таким оголеним нервом може тільки людина, дуже віддалена від цього прагматичного світу...»

Під час дружньої вечери в Народному домі одна молода, вродлива дівчина раптом освідчилася в коханні своєму чоловіку. А він, засоромившись, відповів їй такими ж теплими словами. Тепло цих чистих сердець огортало й нас з дружиною. Воно гріло, запалю-

інших ідуть роки, а часом і десятиріччя. Люди вчаться в театральних інститутах, закінчують театральні студії, але почасти з них так і не виходить нічого путнього. Бо немає тієї закваски, з якої й виходить його величність Актор. А в Івана Бернацького простий сільський хлопець, який до того ніколи не бував в театрі, раптом з ходу вловлює, про що йому товкмачить режисер, і дуже швидко грає так, неначе закінчив дві театральні студії й один театральний інститут.

Цього року Іван Бернацький відзначає два ювілеї – 70-ліття від дня свого народження й 10-ліття свого театру. Нинішні імпрези (вслід за «У неділю рано зілля копала» він покаже глядачам все ті ж «Гайдамаки» за поемою Тараса Шевченка, а також старовинну українську ношу зі своєї колекції) стануть своєрідним творчим звітом Українського драматичного театру Народного артиста України Івана Бернацького перед громадою й перед самим собою. Підбиття підсумків. Оглядинами на пройдений шлях.

...Йому було важко. Зрозумівши, що театр – це його покликання, намагався будь-що вирватися із села й стати справжнім актором. Поїхав до Тернополя, аби прийняли до студії. Але там подивилися на

нього, немов на божевільного. Але з часом зрозуміли, що це справжній самородок, допомогли, зарахували до студії. Але він відчував, що це не те, цього замало. Треба їхати до столиць і вчитися, вчитися.

Він їде до Києва, знаходить на Хрещатику театральний інститут і з першої ж спроби вступає до нього. Там Іванові почало розвиднюватися, він зрозумів сутність акторської професії, її підвалини. А, зрозумівши, їде після закінчення інституту до Луцька, бо тамтешній головний режисер Волинського музично-драматичного театру імені Шевченка не обіцяв ані грошей, ані помешкань, але обіцяв незрівнянно бажаніше й цінніше – ролі. Так Іван Бернацький став Актором.

А далі були роки вливання в професію, роки становлення й нове запрошення – до ушлявлено Львівського Національного академічного театру імені Марії Заньковецької. Це вже була акторська стеля, бо театрів такого рівня в Україні було небагато.

Він і там знайшов себе, відчув ту золоту жилу, яку видобував, граючи нові й нові ролі. Й прийшло визнання. Й не тільки у вигляді звання Народного артиста України, а насамперед оцінкою його творчості колег і глядачів. Але життя знову дарувало сюрпризи. Розпад Радянського Союзу, страхітливий занепад усього, що називалося культурою, безгрішшя. Але актори не здавалися – театр продовжував працювати, попри те, за працю зовсім нічого не платили.

Гастролі до Америки стали для багатьох можливістю бодай щось заробити, адже треба було годувати сім'ю. І в ті тривожні, непрості роки він приймає нове доленосне рішення в своєму житті – залишитися в Америці. І не просто залишитися, а створити тут Український драматичний театр.

Тоді навіть самому собі було лячно признаватися, що це може бути велика авантюра. Але він стискав кулаки, зціплював губи й починав працювати з нуля. Серед тих, хто в нього повірив, були священики церкви Святого Юра в Нью-Йорку. Саме під її омофором Іван Бернацький розпочинав свою драматичну студію, яка пізніше переросла в театр. Він прагнув будь-що показати першу виставу, а там, гадав, справа піде. Так і сталося – з кожним новим виступом його акторів і його самого приймали дедалі тепліше. Глядач відчував, що це щось справжнє, не бутафорне.

Сьогодні без театру Івана Бернацького вже неможливо уявити нашу громаду. Він став осередком високої духовності, незамуленою криницею для спраглих свого, рідного душ іммігрантів з України. Окрім вистав, є в театру ще один скарб – колекція старовинних українських строїв, які Іван Бернаць-

Христина Місюк у ролі циганки Маври («У неділю рано зілля копала»)

кий збирав протягом довгих років по всій Україні. Саме вони прикрашали інтер'єр Народного дому під час вистави 15 жовтня «У неділю рано зілля копала», саме їх покаже він разом зі своїми акторами 29 жовтня й 5 листопада під час театралізованих видовищ «З бабусиною скрині».

Ну, а тепер кілька слів про саму виставу «У неділю рано зілля копала». Іван Бернацький показує її глядачеві не вперше. Але кожного разу влітає щось нове, незвичайне. А цього разу вистава тільки за назвою нагадувала стару – все в ній було перероблене до невизнанності.

За кожним виходом на сцену стоїть титанічна праця акторів та головного режисера

Під час однієї з численних репетицій

Драматична історія про долю циганки Маври поставлена театром Івана Бернацького з такою ж силою, як колись написала її Ольга Кобилянська. Там стільки оголених людських почуттів, стільки страждань, що до останнього слова сцена, на якій розігрувалося дійство, не відпускала. Всі сиділи, немов зачаровані, й дивилися на диво з див – сагу про драму циган, які жили й страждали колись на цій землі разом з українцями. Іван Бернацький вдається до свого улюбленого прийому – вводить у виставу відразу двох Гриців (їх грають Петро Лотоцький та Сергій Тарновецький). Цим він демонструє двоїстість душі цього героя, адже Гриць народжений циганкою, але виростав у гучульській родині. Його тягне до волі, до простору й разом з тим гальмує цей поклик виховання, настанови нових батьків.

Показ національних строїв для працівників ООН в Українському Інституті Америки

Блискуче грає старого цигана Андроната сам Іван Бернацький. Здається, що це справжній циган загостив до нас з далекого XIX сторіччя, аби розповісти сучасному поколінню українців

про свої поневіряння й болі. Мабуть, для Івана Бернацького найбільшим компліментом є оцінки гри його акторів. Христина Місюк, яка зіграла стару циганку й Мавру після 20 років, нічим не

поступалася в своїй грі самому маестро. Це найвищий клас. Так грати може лише професійна акторка. І, мабуть, слід подумати, як за таке мистецтво, яке вона дарує нашій громаді, дати їй звання Заслуженої артистки України.

Чудово зіграли свої ролі й інші актори трупи Івана Бернацького – Христина Баланецька (молода Мавра), Володимир Левицький (чоловік Маври Радуга), Христина Рябокін (молода циганка Мидора), Зоряна Бабій (Іваниха Дубиха), Ольга Панько (Тетяна), Юрій Михайлів (Михайло Дончук), Людмила Грабовська (Дончукова), Любов Пилипонюк (Настка

Кривинюкова), В'ячеслав Циганець (угорський боярин).

З недавнього часу Іван Бернацький знайшов для свого театру талановитого композитора зі Львова Тараса Терлецького, без музики якого вистава була б збідненою. Не здійснилася б вона й без художника-постановника Богдана Копистянського, дизайнера Тетяни Доманської, асистента режисера Оксани Бавдис, звукорежисера Станіслава Терентьєва, режисера по світлу Ніни Терентьєвої, виконавчого директора Анатолія Рідкого та менеджера Оксани Ізбянської.

Як завжди, фінансово театр Івана Бернацького підтримали Українська кредитова кооператива «Самопоміч» у Нью-Йорку, Українська Національна федеральна кредитна спілка й кафе

«Клойстер». Ну, а домівкою театру давно став Український Народний дім у Нью-Йорку.

Валентин Лабунський
Фото Богдана Грицива та «НГ»

У ГРОМАДІ

«Ми сподіваємося створити світ, оснований на чотирьох засадничих людських свободах: перша – це свобода слова й висловлювань – скрізь у світі. Друга – це свобода кожної людини поклонятися Богові так, як вона сама обере, – скрізь у світі. Третя – це свобода від злиднів, скрізь у світі. Четверта – свобода від страху, скрізь у світі», – ці слова, виголошені президентом США

Учасники та гості конференції, присвяченої 70-літтю заснування ООЧСУ

ЧОТИРИ СВОБОДИ: СЛОВА, СОВІСТІ, ВІД СТРАХУ ТА ЗЛИДНІВ

15 жовтня в Українському культурному центрі у Виппані (штат Нью-Джерсі) відбулася конференція з нагоди 70-ліття заснування Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ), яка налічує сьогодні 57 відділів по всій Америці

Франкліном Делано Рузвельтом 6 січня 1941 року під час звернення до Конгресу, ввійшли в історію як «Промова про чотири свободи».

Назва й ідеологія Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ) базовані на основі цієї Декларації Рузвельта, що лягла в основу Атлантичної гартії й яка віддзеркалює головні принципи американської демократії: свободи слова, совісті, від страху та злиднів. Ці чотири великі принципи дають можливість кожній нації вести боротьбу за своє визволення, як у політичному, так і в культурному та соціальному вимірі.

«ООЧСУ розпочала своє існування 27 жовтня 1946 року. Тоді на нараді представників різних українських установ у Нью Йорку гурт ідейних американських українців під проводом інж. Євгена Ляховича дав почин для активізації організованої дії американських українців в аспекті наближення засад визвольного руху в Україні, пропагування правд визвольної боротьби українського народу та надання йому всебічної допомоги. Сьогодні діяльність організації не обмежується виключно політичною, а й включає в себе культурну, просвітницьку, спортивну та багато інших сфер», – нагадав у привітальному слові учасникам та гостям ювілейної конференції голова Головної управи ООЧСУ Степан Качурак.

Голова ОУН(Б), голова Союзу українських організацій Австралії Стефан Романів виступив з головною промовою «Роль ОУН в Україні та діаспорі сьогодні», основні тези якої знайшли своє

Делегати від Об'єднання жінок ООЧСУ

відображення в широкій дискусії під час «круглих столів» «Деокупація України» й «Деколонізація України».

Конференція, приурочена до 70-ліття створення ООЧСУ, а також 75-ліття проголошення Акту про відновлення Незалежності України від 30-го червня 1941 року та 25-ї річниці Незалежності України, була представницькою: крім членів Організації оборони чотирьох свобод України, в ній взяли участь народні депутати України, експерти та активні громадські діячі з України.

Зокрема, Андрій Левус, голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки й оборони, говорив про роль силових структур, зокрема СБУ в деокупації країни, Сергій Висоцький, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформаційної політики, зосередив увагу на інформаційній політиці в пері-

од гібридної війни, Сергій Кузан, засновник та співкоординатор Всеукраїнської мережі «Вільні люди», зупинився на питаннях волонтерської допомоги Харківщини та протидії російській підіривній діяльності у східних регіонах України, Дмитро Гуменюк, керівник одеського осередку «Самооборони Майдану», зупинився на особливостях одеського регіону й півдня сучасної України.

Основними дійовими особами другого «круглого столу» «Деколонізація» були депутати Верховної Ради Олег Медуніца, член Комітету з питань бюджету, та Микола Княжицький, голова Комітету з питань культури й духовності, а також Андрій Бойчук, радник Комітету Верховної Ради

з питань національної безпеки й оборони, які викликали широкую дискусію. Головними дискусантами виступили Володимир Заричський, Андрій Шуль, Богдан Чернявський, Ігор Козак, Борис Потапенко та ін.

Під час конференції чимало теплих, щедрих слів вдячності за відданість ідеї та плідну працю на ниві оборони чотирьох свобод було сказано на адресу багатьох членів ООЧСУ, а найвідданішим із них Степан Качурак, голова Головної управи ООЧСУ, вручив спеціальні Грамоти признання та подяки, зокрема Богдану Федорак, Теодору Олещуку, Михайлу Козюпі, Мирону Свідерському, Григорію Довбушу, Богдану Наугольнику, Теодору Воляннику.

Під час святкового бенкету учасники та гості урочистостей мали нагоду послухати оперного співака Стефана Шкафаровського, соліста групи «Мандри» Сергія Фоменка та відомих у нашій громаді молодих і талановитих виконавців Максима Лозинського та Ксеню Качурак. Вели програму Наталія Качурак та Аскольд Лозинський. Завершальним розважальним акордом святкування стала забава під звуки оркестру «Anna-Maria Entertainment».

Головні організатори урочистостей: Організація оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ), Об'єднання жінок оборони чотирьох свобод України (ОЖОЧСУ), Спілка української молоді (СУМ), Фондація «Воля», газета «Національна трибуна», Товариство української студіюючої молоді імені М. Міхновського, Український Конгресовий Комітет Америки (УККА).

Вл.інф.

Грамоти признання та вдячності – найвідданішим і найактивнішим членам організації

У ГРОМАДІ

14 жовтня українці 27 країн світу вийшли на акцію «Stop Putin's War In Ukraine».

Протести, ініційовані Світовим Конгресом українців (СКУ), відбулися в багатьох містах Європи, а також в Австралії, Новій Зеландії та США.

Американські українці разом з однодумцями по всьому світу вимагали виведення з території України всіх російських окупаційних військ, посилення наглядової місії ОБСЄ до 24 годин на добу й семи днів на тиждень, і допуск місії ОБСЄ до частини російсько-українського кордону, яку Україна тимчасово не контролює. Протестувальники вимагали також звільнення громадян

ЗУПИНИТИ ПУТІНА

України, які незаконно утримуються під арештом (як на території Росії, так і в Криму) за політично вмотивованими і сфабрикованими звинуваченнями. У Берліні протестувальники розкидали по бруківці

дитячі іграшки, облиті червоною фарбою, – в такий спосіб вони висловили свій протест проти вбивства російськими бойовими літаками ні в чому не винних дітей сирійського Алеппо.

«БЛИЖНЄ КОЛО», «ПАЛАЮЧА ТРОЯНДА» ТА ІНШІ

Фундація Українського Вільного Університету (УВУ) в Нью-Йорку визначила лауреатів цьогорічного конкурсу Фонду Воляників-Швабінських.

Журі розглянуло 24 наукові та літературні праці, серед яких – есеї, історичні повісті та оповіді про сучасне життя, літературознавчі праці, збірки поезій і мемуари.

Першій премії за прозову збірку «Ближнє коло» з життя різних прошарків сучасного українського суспільства удостоєно Валерія Гужву. Другої – Любомира Сеника, за збірку новел і повістей «Палаюча троянда» про трагедію українців під час Другої світової війни й боротьбу УПА та Богдана Жолдака – за бойову повість «УКРЦ» про реалії російсько-української гібридної війни. Третю премію розділили Микола Тютюнник (за віршований історичний роман «Бунтарська галера» про долю

Переможці цьогорічного конкурсу Фонду Воляників-Швабінських

козацьких бранців на турецьких галерах), Марина Варич (за збірку повістей і оповідань у жанрі фантастики «Сьоме прощання Семіраміди») та Микола Возіанов (за етюди «Затемнення сонця», що відтворюють спогади воєнних років).

Окремо відзначено праці «З Україною в серці» (Спогади випускників україністики Вчительської студії в Щеціні (1959-1963), редактор Микола Дупляк) та переклад, здійснений д-ром Іриною Іванкович наукової праці Ярослава

Пелікана «Ісповідник між Сходом і Заходом» (Портрет глави Української греко-католицької церкви, Патріарха Йосифа Сліпого).

Журі, до якого входили Ольга Кузишин-Воляник, Ігор Мірчук, Ігор Ніколюк і Богдан Савицький, висловлює вдячність авторам за творчий внесок у збагачення української літератури та науки й запрошує до подальшої співпраці.

Прес-служба
Фундації УВУ
Нью-Йорк

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

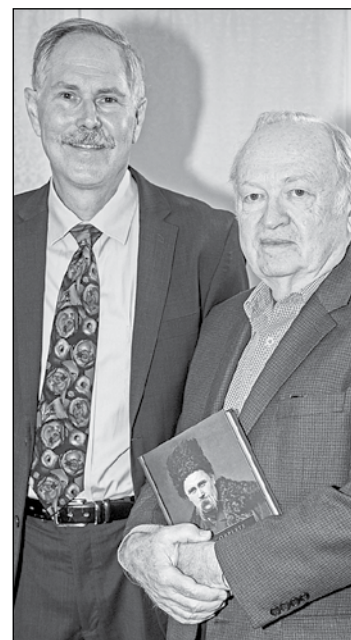
Доповідь на таку тему 13 жовтня на форумі Релігійного Товариства українців-католиків «Свята Софія-США» та осередку Наукового Товариства ім. Шевченка у Філадельфії виголосив Петро Фединський, автор першого повного англійського перекладу Шевченкового «Кобзаря».

Петро Фединський, германіст за освітою й тележурналіст за професією, беручись за такий масштабний проект, поставив перед собою дві основні умови: передавати тільки оригінальне значення та тримати постійний ритм, що уможливив багатий словник англійської мови. Праця тривала близько 9-ти місяців, і зрештою, завдяки повному перекладу англійською мовою «Кобзар» Тараса Шевченка став доступним широкій світовій аудиторії.

Петро Фединський провів свою доповідь у формі порівняльного аналізу вибраних фрагментів з «Кобзаря» та авторського перекладу, доповнивши його переглядом прозірок із репродукціями картин Т. Шевченка, адже, за словами доповідача, «Шевченко мав дуже витончену руку – він малював і пензлем, і словом».

Як зазначив промовець, ідея перекладу «Кобзаря» прийшла до нього майже випадково, наприкінці завершення його праці в бюро радіостанції «Голос Америки» в Москві. Проста вулична розмова із таджиком-будівельником примусила журналіста замислитися над долею людей, чи то в Росії, чи то в Україні, саме коли він проходив мостом через Москву-ріку неподалік пам'ятника Тарасу Шевченку. Й йому здалося, що Шевченковий «Кобзар» і сьогодні може дати відповіді на багато актуальних питань.

Для журналіста Петра Фединського Тарас Шевченко важливий насамперед як документаліст-сучасник. «Коли

Автор англійського перекладу «Кобзаря» Петро Фединський (ліворуч) та президент Української Вільної Академії Наук (УВАН) Альберт Кіпа

Шевченко говорить про паничів, чи не нагадують вони нам сучасних мажорів, дітей банкірів, заможних політиків, які безкарно збиткуються з невинних дівчат? – каже перекладач «Кобзаря», проводячи паралелі із сучасністю. – Шевченко сам був кріпаком, якого викупили з рабства. Сьогодні ж сотні тисяч жінок стають жертвами секс-торгівлі. А поема «Княжна», де паничі аж облизуються, що зароблять на голоді нещасних людей? Чи не схоже це на Голодомор в Україні?»

На завершення вечора доповідач відповів на численні запитання присутніх.

Прес-служба
Товариства
«Свята Софія-США»
Філадельфія

КАМЕРНИЙ ХОР «КИЇВ» ЗНОВУ ПРИЇЗДИТЬ ДО АМЕРИКИ

Концерти українського хору світової слави відбудуться в 9 містах Північної Америки: 28 жовтня – в Чикаго, 29-го – в Клівленді, 30-го – в Торонто, 1 листопада – в Рочестері, 2-го – в Гартфорді, 3-го – в Бостоні, 4-го – в Нью-Йорку, 5-го – у Філадельфії, 6-го – у Вашингтоні.

«Київський камерний хор складається лише з 21 співака. Але які в них голоси!» – захоплено писала в рецензії на виступ колективу газета «Вашингтон пост».

Цього року нью-йоркська зустріч з улавленими співаками відбудеться 4 листопада, в п'ятницю, у одній з найстаріших церков Мангетена – Church of the Heavenly Rest, що на перетині П'ятої авеню й 90-ї вулиці,

біля самісінького Центрального парку. У першому відділенні концерту пролунають твори майстрів української духовної музики – Миколи Дилецького, Дмитра Бортнянського, Кирила Стеценка, Валентина Сильвестрова. У другому – фольклорні твори в обробці Ганни Гаврилець, Мирослава Скорика, Володимира Зубицького та ін.

Колектив засновано в грудні 1990 року Миколою Гобдичем.

Артисти хору – професійні співаки, випускники консерваторій та музичних училищ України. У його програмах – національна та зарубіжна музика середньовіччя, ренесансу, барокко, класицизму, романтизму та сучас-

ності. Хор «Київ» брав участь у десятках престижних фестивалів і виступав з успіхом у кращих концертних залах та храмах світу: Carnegie Hall, Washington National Cathedral (США), Notre Dame de Paris (Франція), Tivoli,

Marmorkirke та Domkirke (Данія), St. John's Smith Square (Велика Британія) та ін.

Детальніша інформація на сторінці:

www.platinumconcerts.com
Інф. «НГ»

Дзеркало

БАБІНЕ ЛІТО

Бабине літо. Ще вдосталь тепла,
Світла, смаку й аромату ще вдосталь,
Але його нетривкого крила
Не вистача, щоб затримати осінь.
Осінь розтулює крикам вуста,
Глодовим гіллям роз'ятрює пам'ять.
Ця теорема занадто проста,
Та, не довівши, її завтра сплять.
Осінь — це згадка про все, що «колись».
Небо відкрилось назустріч молитвам.
Ти щось просити хотів — помолись
І попроси про непрограні битви,
Можеш просити високих посад,
Мудрих порад, коли їх ще не досить...
Ні, краще сад. Попроси собі сад,
Тільки щоб там не ховалася осінь.

Ніна Кур'ята

КАМПАНІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

A NEW GENERATION for A NEW UKRAINE!
НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

НЕДІЛЯ
6-го ЛИСТОПАДА
Готель Сейнт Ріджис
2 іст 55-та вулиця на 5-ій авеню
Зал 20-го поверху – 1:00 п.п.

НЬЮ ЙОРК
БЛАГОДІЙНИЙ БЕНКЕТ
для підтримки УКУ

ДОПОВІДАЧІ:

д-р Лілія Гриневич
Почесний Сенатор УКУ,
Міністр освіти та науки України

д-р Борис Люшняк
Колишній в.о. головного лікаря
США, Контр-адмірал Служби
охорони здоров'я США

МУЗИЧНИЙ СУПРОВІД:

Софія Федина
Українська співачка,
Активна громадська діячка

БЛАГОДІЙНІ БАНКЕТИ ВІДБУДУТЬСЯ ТАКОЖ В:

13.10
КАЛГАРІ

23.10
ЛОС-АНДЖЕЛЕС

29.10
ФІЛАДЕЛЬФІЯ

30.10
ЧИКАГО

05.11
МОНРЕАЛЬ

06.11
ТОРОНТО

06.11
НЬЮ-ЙОРК

11.11
ВАНКУВЕР

3.12
КИЇВ

RESERVATIONS can be made online at: <https://nyc-nov6-ucu.eventbrite.com>

MORE INFORMATION:

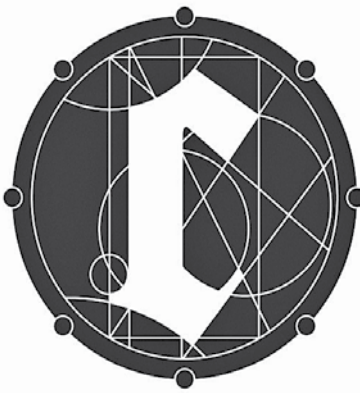

1 (800) 599-3671

www.ucef.org

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

THE CLOISTERS
MUSEUM AND GARDENS

В Америці немає середньовічних пам'яників, бо країна ця молода. Натомість пам'ятником середньовіччю в Нью-Йорку служить Клойстерс – музей європейської середньовічної архітектури, скульптури та декоративного мистецтва. Проходячи його залами, немов храмом, дивлячись у обличчя свя-

крашена її купальня. Якимось десятим чуттям він відчув, що це – скарб і потрібно його якомога швидше заховати в надійному місці. І переправив свою колекцію до Нью-Йорку – незадовго до того, як французький Сенат видав закон про заборону вивезення історичних пам'яток за межі країни. В 1914 році скульптор недалеко від свого дому відкрив музей Клойстерс.

Плани Барнарда були ще амбітнішими. Уже перед закінченням Першої світової війни він задумав побудувати великий пам'ятник Демократії: тридцятиметрову арку у вигляді веселки, бронзового Дерева життя і понад 50 скульптур. Близько 20 років працював він над своїм проектом, але знову забракло грошей і в 1925 році йому довелося продати свій музей Джону Рокфеллеру-молодшому, синові батька-засновника клану Рокфеллерів, за 600 тисяч доларів. Крім того, Рокфеллер передав Метрополітен-музею частину своєї колекції середньовічних творів, але постало питання, де

Клойстерс – музей європейської середньовічної архітектури, скульптури та декоративного мистецтва в Нью-Йорку

СВІТЛО ТЕМНИХ ВІКІВ НАД ГАДСОНОМ

тих і грішних, вслухаючись у звуки органу, здається, що час зупинився тут багато століть тому... Й цей замок стоїть тут віки. Насправді ж менше століття – його побудували в 1938 році.

Історія цього музею розпочалася наприкінці XIX століття. Американський скульптор Джордж Барнард, відвідаючи класи в Паризькій академії образотворчого мистецтва, почав працювати над своєю найвідомішою композицією «Боротьба двох начал у людині», яка сьогодні знаходиться в Метрополітен-музеї. Грошей катастрофічно не вистачало. Щоб якось звести кінці з кінцями, він почав розшукувати й перепродувати різноманітні зразки середньовічної скульптури та фрагменти архітектури. І захопився колекціонуванням. Частину своєї колекції продав Лувру, коли було зовсім скрутно.

В 1913 році в Нью-Йорку відкрилася знаменита виставка Armory Show – перша виставка модерного мистецтва в США, де Джордж Барнард з успіхом виставив свою роботу «Народження». Цього ж року він купив у мадам Баладуд-де Сан Жан десять арок із середньовічного монастиря, якими була при-

Наша довідка: Клойстер (від латинського *claustrum*, фр. *cloître*, англ. *cloister*) – двір монастиря, оточений одно-двоярусними галереями або масивною стіною. Зазвичай прилягав до південного боку церкви. Нерідко звідси влаштовувався головний вхід до храму. Клойстером або клуатром також називалася галерея, що обрмовувала монастир по периметру або одночасно оточувала монастирський двір.

Клойстерс – так називається музей європейської середньовічної архітектури, скульптури та декоративного мистецтва в Нью-Йорку, філія Метрополітен-музею. Знаходиться у Верхньому Мангетені, в парку Форт-Трайон. В основу Клойстерс покладено оригінальні фрагменти чотирьох французьких і одного каталонського монастирів. Музейна колекція включає більш як 5 тисяч творів XII-XV століть.

Музей, побудований на кошти родини Рокфеллерів, відчинив свої двері для відвідувачів 10 травня 1938 року.

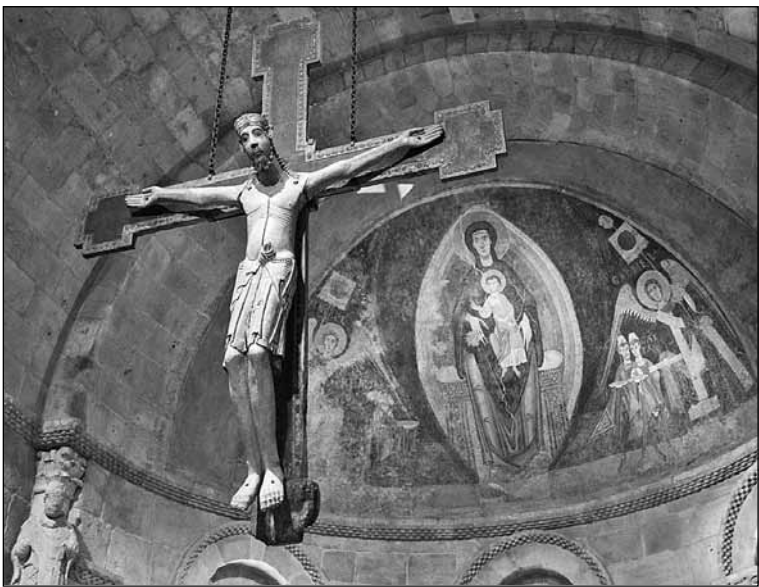

Один із внутрішніх двориків музею

все це багатство розмістити. Й сам же на нього відповів, купивши на північній околиці Нью-Йорка маєток Біллінґа – там, де тепер Форт-Трайон парк.

Попри астрономічні статки, родина Рокфеллерів не належала до американської аристократії. Аристократичними вважалися родини, предки яких приїхали до Нового світу на початку XVII століття. Тільки ті, чиї родові дерева розпочиналися з XVII століття й ті, хто зумів розбагатіти до середини XIX-го, мали право вважатися аристократами. Щоб не було самозванців, знаменита леді Астор склала список із 400 шляхетних родин. Тих, хто до нього не належав, не кликали на великосвітські бали, вернісажі, коктейлі. Аристократи мали свої ложі в Метрополітен-опері, але до моменту, коли Рокфеллери розбагатіли, всі ложі в опері були зайняті, а для нових потрібно було будувати новий театр. Що, до речі, Вандербільти й зробили. Рокфеллери ж стали аристократами завдяки своєму меценатству.

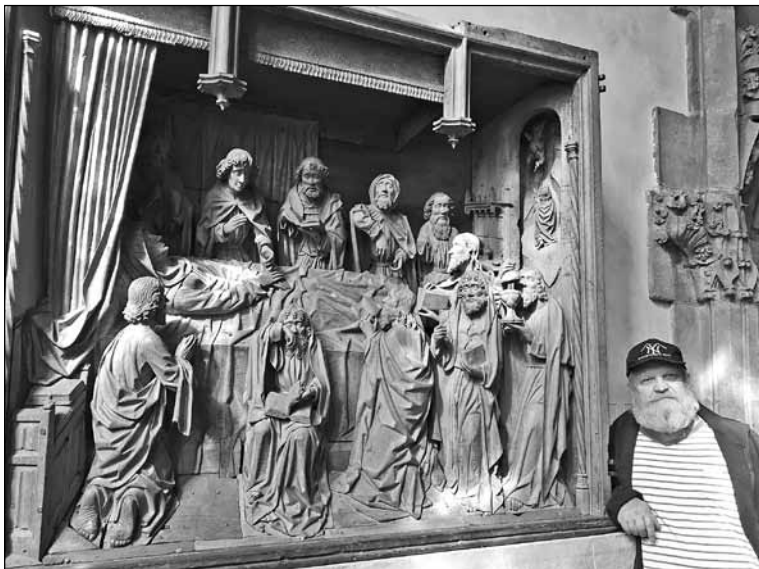
Англійське слово *cloister* означає двір з критими галереями, який примикає до церкви, в центрі якого криниця або

Дзвіниця Fuentiduena Chapel. XII століття

Гобелен «Полювання на єдинорога»

Успення Пресвятої Богородиці. Дерево, XIII ст.

Біля скульптури «В'їзд Христа до Єрусалиму». Дерево, XIV ст.

фонтан. У Нью-Йоркському Клойстері – фонтан. Хоча точніше було б написати «клойстерах», бо нью-йоркський музей середньовічного мистецтва створено з фрагментів п'яти монастирів XII-XV століть (за своєю архітектонікою він і нагадує середньовічний монастир). У ньому таких внутрішніх двориків – чотири: два романських і два готичних. Відтворені в музеї «клуатри» – криті галереї, обрамлюють внутрішні монастирські дворики, в яких розкошують квіти й дерева, які росли в європейських середньовічних монастирях.

Головна галерея – із Сен-Мішель-де-Кукса розташована під відкритим небом й оточена архітектурними елементами з рожевого мармуру. У музеї 9 виставочних залів. Над центральним входом – квадратна вежа...

Поняття «середні віки» в більшості з нас асоціюється зі словосполученням «темні часи», тобто період занепаду блискучої античної культури і перехід до більш примітивних форм. Але багато вчених-медієвістів не погоджуються з цим. Оглядаючи експонати Cloisters, розумієш чому.

У виставочних залах, майстерно декорованих під середньовіччя, представлено манускрипти, вітражі, скульптури, усипальниці, вироби із слонової кістки, смальти, металу... Але головні скарби – 7 містичних гобеленів «Полювання на єдинорога», «Триптих Мероді», рукопис «Belles Heures du Duc de Berry», ілюстрований братами Лімбург в 1409 році...

«Вівтарю Мероде» Робера Кампена відведено цілу кімнату. Її інтер'єр доповнено підсвічниками, вазами, лавками точно такими, які зображено на картинах. Триптих з Благовіщенням, що раніше належав графині Мероде, відомий як «Триптих Мероде», або як його ще називають Флемальський вівтар, датовано приблизно 1427-1432 роками. Про його авторство сперечаються до сьогодні. Але більшість мистецтвознавців-дослідників схиляються до думки, що «Флемальський майстер», невідомий художник з Флемалі – це Робер Кампен, який стоїть біля витоків традиції раннього нідерландського живопису, «фламандського примітиву». У творі видно особливості мистецтва пізнього Середньовіччя – яскраві фарби, деяка умовність зображення, стиснений простір... Але воно вже належить епосі Відродження: божественні персонажі, хоча й відокремлені від людей, але зображені поряд з ними. І Діва Марія, і архангел Михаїл, і Йосиф виглядають не менш реалістично, ніж міський пейзаж за розчиненим вікном, з пішоходами на вулиці і з силуетами покупців у крамницях.

Лілеї у вазі символізують чистоту Діви Марії, розкрита книга на столі – мудрість, свічка – світло, що несе світові Христос. Мишоловки на столі й за вікном, поставлені Йосифом, відсилають до слів блаженного Августина про те, що «хрест Господа є мишоловкою для диявола»... Геніальність «Вівтаря Мероде» в тому, що цей невеликий триптих ввібрав у себе всю новозавітну історію.

Гобеленовій експозиції також відведено окрему кімнату. Про походження цих шедеврів відомо небагато. Найпоширеніша версія, що гобелени замовила Анна Бретонська з нагоди свого весілля з французьким королем Людовиком XII. Протягом кількох сотень років вони знаходилися у власності французької родини Ларошфуко й передавалися в спадок від покоління до покоління. В 1922 році їх купив Джон Рокфеллер-молодший за мільйон доларів і в 1937-му подарував Метрополітен-музею.

«Полювання на єдинорога» – серія із семи гобеленів, створених в період між

1495-1505-ми роками. На них зображено сцени міфічного полювання на єдинорогів. Міфічна істота намагається врятуватися від людей і собак на тлі дивовижно прекрасного пейзажу, що ще разючіше підкреслює трагізм ситуації. Але, здавалося б, що може бути спільного між полюванням і чернечим життям?

Єдиноріг – міфічна істота, яка зустрічається в традиціях багатьох народів. На вавилонському амулеті-циліндрі, який датується приблизно 1800 роком до народження Христа, на протилежних поверхнях зображено двох єдинорогів, що символізують дві сторони Древа життя. У шумеро-семітській традиції єдиноріг – місячний символ, атрибут незайманих богинь. За древньоєврейською легендою, коли Ягве попросив Адама дати імена усім тваринам, єдиноріг був першим, хто його отримав, і, таким чином, був зведений до вищого рангу. Коли Адам і Єва були вигнані з раю, Бог запропонував єдинорогу вибір: залишитися в Едемі чи вирушити з людьми. Єдиноріг вибрав останнє й був назавжди благословений за співчуття людям. У християнстві єдиний ріг однорога – це символ божественної єдності, духовної влади та шляхетності, у зв'язку з цим єдиноріг стає прообразом Христа. Його білий колір символізує чистоту, – те, що необхідно здобути, аби йти шляхами синів Божих.

Відчуття зміщеного часу не полишає в Клойстері й тоді, коли з гобеленої кімнати переходиш у внутрішній дворик, що поряд з експозицією, й не віриш своїм очам (невже галюцинації!) – гобеленами, які

щойно були на стіні, застлано увесь сад. Але це видиво – в саду внутрішнього дворика музею традиційно, вже багато років поспіль висаджують квіти, точнісінько таких самих сортів, які зображено на середньовічних гобеленах. «Полювання на єдинорога» ввібрало в себе більше ста різноманітних рослин, ботанікам же вдалося ідентифікувати лише трохи більше вісімдесяти.

Слово «гобелен» виникло у Франції, коли там відкрилася королівська мануфактура братів Гобеленів. Відтоді продукцію цієї мануфактури почали називати гобеленами, а всі інші сюжетні й орнаментальні килими, виткані за межами Франції, – arrasami.

Твори мануфактури, внаслідок своєї дорожнечі, йшли майже виключно на оздоблення королівських палаців і на подарунки (вельможам та дипломатам), і лише в окремих випадках надходили в продаж.

Францію роздирали Столітня війна. Аби зберегти майстрів килимарства, їх перемістили на південь від Парижу, де з'явився особливий різновид arrasу – мільфльор (від франц. mille fleur – тисяча квітів). Зазвичай на зеленому або червоному тлі в систематичній послідовності виткано багато квітів. Більшість з такою точністю й майстерністю, що їх розпізнають лише ботаніки та квітникарі.

Шедевром мистецтва XII століття вважається й вівтарний «Хрест» з 92 фігур і 98 написів, який утворює Дерево життя, починаючи від Адама та Єви. Колись він прикрашав вівтар англійського аббатства Бури Сент-Едмундс.

В нью-йоркському Клойстері виставлено також найстаровиннішу фреску Америки – «Мадонну», написану в 1250 році для порталу монастиря Святого Джона в Бургундії. Монастир зруйнували й разом з ним, здавалося, загинула й унікальна фреска. Щоб врятувати її, Джон Рокфеллер-молодший знайшов майстра, якому вдалося відтворити технологію, яку застосовували лише один раз в історії людства, й повернути середньовічну «Мадонну» до життя.

Із західного балкона, що високою террасою виходить на Гадсон-рівер, відкривається прекрасний вигляд на протилежний берег ріки й схили, на яких вже почала експериментувати зі своїми фарбами осінь. Про цю незайманість також потурбувався Джон Рокфеллер – скупив на протилежному березі Гадсону, навпроти музею 290 гектарів землі, щоб ніхто не посмів зіпсувати божественного краєвиду, який відкривається з монастирського вікна XII століття.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

СТРАХУВАННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

- Одноразова вкладка забезпечує страховку на ціле життя
- У страховому випадку вартість поліси переходить до вигодонабувача без податків

* Доступне не в усіх штатах.

Постійне страхування життя забезпечує захист від моменту набуття чинності контракту до смерті застрахованого. Протягом життя застрахованої особи відбувається накопичення грошової вартості, якою Ви можете скористатися в будь-який час.

Головний офіс (800) 253-9862

ПРОДАЖІ (888) 538-2833

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА
продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік – 90 доларів
На півроку – 50 доларів
На три місяці – 30 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____ (вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____ (вказати термін)

І надсилати за адресою _____

(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається (вказати точну суму)

**УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA**

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація • Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

**АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ**

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ОГОЛОШЕННЯ

Відпочинкова оселя «Ксеня» в Гантері (штат Нью-Йорк)
запрошує на постійну працю сімейну пару
для роботи в гірському будинку відпочинку.
Забезпечимо житлом та харчуванням.

Для детальної
інформації
телефонуйте:
(518) 263-4391

"Нова газета" –
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор –
Валентин Лабуцький
Власний кореспондент у США –
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук
Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief –
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA –
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine –
Vasyl Tuhluk
Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

The Sounds of Ukraine

2016 concert tour of the world-renowned

KYIV CHAMBER CHOIR

New York Concert

Friday Nov. 4 – 7:30 p.m.

Church of the Heavenly Rest

2 East 90th Street

PRESENTED BY
PLATINUM CONCERTS INTERNATIONAL

SPONSOR:
SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION

Tickets: www.ticketweb.com

Group tickets + tickets, call PCI:
toll-free at 1-844-466-2557
or tickets on sale at the door
www.platinumconcerts.com

Користайте тепер -
відсотки **НАЙНИЖЧІ** та умови на моргеджах вигідні!
Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.60%* APR

незмінний відсоток

25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.06. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношені.